

Arrest

nr. 182 671 van 22 februari 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 30 september 2016 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 augustus 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 januari 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 februari 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat A. SAKHI MIR-BAZ en van attaché E. GOOVAERTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissingen luiden als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten. U bent Hazara van etnische origine en hangt het sjiiitische geloof aan. U bent afkomstig van het dorp Janggalhi in het district Dand-e-Ghori in de provincie Baghlan, waar u gewoond heeft tot u ongeveer acht of tien jaar oud was.

U geeft aan dat uw vader één van de ouderen van het dorp Janggalhi was. In 1993 of 1994 besloot uw vader de bergen te verlaten en in een betere regio te gaan wonen. Daarop verhuisde uw familie van het dorp Janggalhi naar het centrum van het district Dand-e-Ghori.

Twee of drie jaar later, met de opkomst van de taliban in uw regio, werden uw ouders en andere Hazara ervan beschuldigd vee gestolen te hebben door Pashtounen in het dorp. De Pashtounen contacteerden

de taliban en de taliban kwamen uw vader zoeken. Uw ouders besloten hierop om Afghanistan te verlaten. In 1996 reisde u met uw ouders, uw twee broers, uw zus, uw oom aan vaderszijde H.(...), zijn vrouw Z.(...) en hun kinderen M.(...), H.(...) en M.(...) naar Iran.

U heeft vervolgens ongeveer 20 jaar als Afghaanse vluchteling in Iran gewoond. U verbleef ongeveer één of twee jaar in de stad Yazd. Vervolgens ging u met uw familie naar het Firuzkuh district in de stad Teheran, waar u twee of drie jaar verbleven heeft. De laatste vijftien tot zestien jaar voor uw komst naar België leefde u in de stad Qom. U trad er in het huwelijk met de dochter van uw oom H.(...), G.(...). In Iran werd u vernederd en behandeld als tweederangsburger omwille van uw Afghaanse nationaliteit. Toen uw zoon geboren werd zag u geen toekomst voor hem. Door deze problemen trok u met uw gezin, uw broer en zijn vrouw in 2012 naar de Turkse stad Sivas. Na zes maanden keerden jullie terug naar de stad Qom in Iran omdat jullie niet in staat waren een leven op te bouwen in Turkije. Uiteindelijk besloten jullie naar Europa te reizen.

U, uw echtgenote en uw zoon verlieten Iran in juli 2014 en reisden via Turkije en Griekenland naar België, waar jullie op 8 februari 2015 aankwamen en een dag later asiel aanvroegen.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u volgende documenten neer: een taskara van uw vader; een Iraanse verblijfskaart van u, uw vrouw en uw zoon; een kopie van een Iraanse verblijfskaart van uw vader; een geboortecertificaat van uw zoon; een arbeidskaart; een verzendingsbewijs; dertien foto's en vier medische documenten.

U vreest de algemene situatie in Afghanistan. U drukt tevens de vrees uit er als Hazara niet aanvaard te worden.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U alsook uw echtgenote werden bij de aanvang van het gehoor uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen, en dit zeker aangaande uw identiteit, uw profiel en uw verblijf de laatste jaren voor uw komst naar België (zie gehoorverslagen CGVS p. 2). Er werd ook beklemtoond dat het voor de beoordeling van uw nood aan bescherming noodzakelijk is dat u een correct zicht op uw werkelijke achtergrond biedt. Niettemin blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking en u geen duidelijkheid gegeven over uw ware identiteit, uw profiel, uw reële achtergrond en uw verblijf voor uw komst naar België.

Vooreerst staat u uw beweerde identiteit aan de hand van een Iraanse verblijfskaart. Uw opeenvolgende verklaringen enerzijds en de gegevens in voornoemde verblijfskaart anderzijds zijn echter niet eensluidend. U verklaart bij uw registratie op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat u S.(...) M.(...) H.(...) heet (vragenlijst DVZ). Op het CGVS geeft u echter aan dat u S.(...) M.(...) M.(...) heet (CGVS, p. 4). U vertelt dat de familienaam H.(...) van uw moederskant komt en dat uw echte familienaam M.(...) is, maar dat u er geen problemen mee heeft om H.(...) te gebruiken (CGVS, p. 4). Deze verklaring houdt echter geen steek, gezien u op de DVZ in tegenstelling tot wat u op het CGVS verklaart opgaf dat de achternaam van uw vader H.(...) is (vragenlijst DVZ p. 5, vraag 13). Expliciet gevraagd naar de redenen waarom u aanvankelijk H.(...) opgaf als achternaam, stelt u dat het één van de fouten is die u maakte op de DVZ. U voegt toe dat u toen H.(...) opgaf als familienaam, maar dat er op de Iraanse verblijfskaarten te zien is dat uw familienaam M.(...) is (CGVS, p. 4). Geconfronteerd met het feit dat het wel zeer vreemd is dat u uw aanvankelijke verklaringen over uw naam bijstelt op het moment dat u documenten afgeeft stelt u dat u bent misleid door de smokkelaar. U geeft aan dat u niet wil doorgaan op uw gemaakte fouten en dat u daarom bekent dat uw aanvankelijke verklaringen niet correct zijn (CGVS, p. 12). Uw verklaringen kunnen echter niet overtuigen omdat het geenszins duidelijk

is waarom het voordelig zou zijn voor uw asielaanvraag om een valse naam op te geven, zeker niet in het geval dat u beschikt over geldige identiteitsdocumenten.

Voorts kunnen de verklaringen van uw echtgenote over haar etnische identiteit niet overtuigen. Uw echtgenote beweert net als u Hazara te zijn van etnische origine (CGVS 15/11066B, p. 4). Nochtans had zij bij registratie op de DVZ verklaard Said te zijn van etnische origine (vragenlijst DVZ). Uw echtgenote reageert dat er binnen de Hazara verschillende groepen zijn en dat jullie behoren tot de Said (CGVS 15/11066B, p. 4). Gevraagd om te uit te leggen hoe een Said verschilt van de andere Hazara, antwoordt uw echtgenote dat er verschillen zijn in de fysieke karakteristieken (CGVS 15/11066B, p. 4). Ze slaagt er echter niet in dit te concretiseren. Ook over de Said in het algemeen kan ze geen informatie kwijt. Uw echtgenote herhaalt slecht dat ze een Said kan herkennen aan zijn of haar fysieke verschijning (CGVS 15/11066B, p. 4). Nogmaals gevraagd om uit te leggen hoe een Hazara en een Said van elkaar verschillen, stelt uw vrouw dat er een verschil is in het accent dat ze spreken (CGVS 15/11066B, p. 4). Ze stelt dat er een klein verschil is in de taal die de Said en de Hazara spreken, maar geeft tegelijk aan dat ze het niet kan uitleggen (CGVS 15/11066b, p. 4). De verklaringen van uw vrouw hieromtrent kunnen niet overtuigen. Nogmaals de kans geboden om informatie te geven over de Said en over de Hazara, geeft uw echtgenote tweemaal aan dat ze niets meer kan zeggen (CGVS 15/11066B, p. 4). Vervolgens kan uw echtgenote niet toelichten wat de term Hazarajat betekent (CGVS 15/11066B, p. 4). Nochtans verwijst die term naar het gebeid waar de Hazara traditioneel wonen in Afghanistan en waar vandaag de dag nog steeds grote groepen Hazara leven. Uw echtgenote slaagt er tevens niet in aan te geven waar de Hazara wonen in Afghanistan (CGVS 15/11066b, p. 4). Gevraagd om gekende en belangrijke Hazara op te noemen, antwoordt uw echtgenote met de vraag of ze de huidige leiders van Afghanistan moet noemen (CGVS 15/11066B, p. 5). Vervolgens slaagt ze er niet in één prominente Hazara op te noemen (CGVS 15/11066B, p. 5). Gevraagd wie Mazari is, reageert ze meteen dat hij Hazara is. Ze is echter niet in staat enige extra informatie over hem te geven (CGVS 15/11066B, p. 5). Nochtans is Abdul Ali Mazari, die zich kantte tegen de Sovjetbezetting, een prominente en gekende Hazaraleider die mee aan de wieg stond van de partij Hezbe Wahdat en later vermoord werd door de taliban.

Uw verklaringen over uw scholing overtuigen evenmin. Zo verklaart u op de DVZ dat u geen scholing genoten heeft maar dat u ook geen analfabeet bent (vragenlijst DVZ). Op het CGVS verklaart u inderdaad dat u kunt lezen en schrijven. Gevraagd waar u dit geleerd heeft, antwoordt u dat u dit leerde lezen door naar de televisie te kijken in Iran (CGVS, p. 7). Deze uitleg is weinig niet ernstig.

Daarnaast legt u tegenstrijdige verklaringen af over de identiteit en de dood van uw vader alsook over het overlijden van uw moeder (CGVS, p. 2). Zo verklaart u op de DVZ dat uw vader twee jaar geleden en uw moeder een half jaar geleden overleden zijn (vragenlijst DVZ). Bij aanvang van het gehoor op het CGVS geeft u aan dat uw vader nog in leven is (CGVS, p. 2). Later in het gehoor, wanneer u gevraagd wordt naar de doodsoorzaak van uw moeder, geeft u aan dat ook zij nog in leven is (CGVS, p. 9). Bovendien wijzigt u tevens de naam van uw vader tijdens het gehoor op het CGVS. Op de DVZ verklaart u dat uw vader T.(...) H.(...) heet (vragenlijst DVZ). Tijdens het gehoor op het CGVS wijzigt u uw verklaringen echter en stelt u dat uw vader S.(...) Z.(...) heet (CGVS, p. 9). Geconfronteerd met deze tegenstelling, stelt u dat T.(...) de naam van uw oom aan vaderszijde is en dat u deze fout vergat te melden aan het begin van het interview (CGVS, p. 7). U wijzigt uw verklaringen wederom op het moment dat u documenten voorlegt met gegevens die verschillen van uw initiële verklaringen, zoals de taskara en de kopie van de Iraanse verblijfskaart van uw vader, is opmerkelijk. U kunt opnieuw niet verklaren waarom u overtuigd was van het feit dat uw eerdere verklaringen een gunstiger effect zouden hebben op uw asielaanvraag. U geeft expliciet aan dat u niet weet waarom de smokkelaar u zei deze foute verklaringen af te leggen en waarom u er op ingegaan bent. U voegt toe dat het dom was van u om erop in te gaan (CGVS, p. 12). Dat u valse verklaringen aflegt tijdens een asielaanvraag zonder daar goede redenen voor te hebben of te weten waarom u dit doet, is weinig aannemelijk.

Verder kunnen uw verklaringen over uw herkomst in Afghanistan niet overtuigen. U wijzigt tijdens het gehoor op het CGVS uw initiële verklaringen over uw herkomst die u aflegde tijdens het interview op de DVZ, maar kan geen logische verklaringen geven voor waarom u aanvankelijk foute informatie opgaf. U geeft bij aanvang van het gehoor op het CGVS aan dat u van de regio Baghlan afkomstig bent en niet van Helmand zoals u eerder heeft aangegeven (CGVS, p. 2). Gevraagd om welke redenen u eerder aangaf dat u van Helmand was, stelt u dat de smokkelaar u in Griekenland vertelde dat uw aanvraag zou worden afgewezen als u de waarheid vertelde (vragenlijst DVZ en CGVS, p. 3). Hij zou gezegd hebben dat het een regio is waarvan de mensen snel erkend worden (CGVS, p. 12). Dit kan het afleggen van bedrieglijke verklaringen niet vergoelijken. Een asielzoeker is immers verantwoordelijk

voor de verklaringen die hij (zij) zelf aflegt. Zowel op de Dienst Vreemdelingenzaken als op het CGVS wordt uitdrukkelijk gewezen op het belang van uw verklaringen en de plicht de waarheid te vertellen.

Daarnaast zijn uw verklaringen over de redenen waarom uw familie Afghanistan ontvluchtte en zich in Iran vestigde gebrekkig en incoherent. U geeft aan dat uw vader een oudere was van het dorp Janggalhi. Hij had veel verantwoordelijkheid en werd ingeschakeld bij het oplossen van geschillen in de regio. Uw vader had goede relaties met de verschillende groepen in de regio, zowel met de Hazara als met de Pashtounen. Toen de taliban naar uw regio kwamen, keerden sommige Pashtounen zich tegen uw vader. U geeft aan dat u denkt dat er een dispuut was en dat er problemen waren tussen hen. De laatste maand voor uw vertrek verstopte uw vader zich voor de taliban (CGVS 15/11066, p. 7). U geeft aan dat u denkt dat het conflict over tarwe ging (CGVS, p. 7). Gevraagd naar wat er precies gebeurde in dit conflict en de redenen waarom uw vader zich moest verstoppen, stelt u dat de generositeit van uw vader voor problemen zorgde (CGVS, p. 7). Aangemoedigd meer te vertellen, zegt u dat toen de taliban in uw regio aankwam, de Pashtounen zeiden dat de Hazara dieren hadden gestolen en dat deze beschuldigingen uw vader en anderen problemen bezorgden (CGVS, p. 7). Gevraagd welke problemen uw vader precies kreeg, antwoordt u dat u wou dat uw vader aanwezig was om de vragen te beantwoorden (CGVS, p. 7). U voegt ook toe dat er religieuze spanningen waren (CGVS, p. 7). Gevraagd naar welke acties de Pashtounen ondernamen tegen uw vader, zegt u vaagweg dat ze uw vader vervolgden (CGVS, p. 7). Gevraagd met wie uw vader precies problemen had, antwoordt u dat er geen problemen waren met specifieke personen maar dat uw familie Afghanistan ontvluchtte omwille van de oorlog (CGVS, p. 13). Geconfronteerd met het feit dat u net eerder verklaard had dat er problemen waren met Pashtounen, stelt u dat uw vader geen conflict had met hen maar dat de Pashtounen de taliban steunden toen die opkwamen in de regio en dat uw vader problemen had met de taliban (CGVS, p. 13). Vervolgens stelt u dat de Pashtounen de taliban contacteerden en zeiden dat uw familie dieren had gestolen. Daarop kwam de taliban naar uw huis om uw vader te zoeken. Uw vader was op dat moment op de vlucht voor de taliban en verbleef bij burens, in de schuur of elders (CGVS, p. 13). Om welke redenen de Pashtounen aan de taliban zeiden dat uw familie hun dieren gestolen had, weet u niet. U stelt dat het was omdat uw vader een oudere van het dorp was. Uiteindelijk geeft u aan dat u niet weet waarom de Pashtounen uw familie ervan beschuldigden hun dieren gestolen te hebben (CGVS, p. 13). Dat u er niet in slaagt de problemen van uw vader en uw familie te concretiseren, noch met wie ze precies problemen hadden en waarom, is verwonderlijk. Bovendien geeft u aanvankelijk aan dat het conflict over tarwe ging, maar spreekt u even later over gestolen vee.

Verder zijn er elementen in uw verklaringen over de vlucht van u en uw familie uit Afghanistan naar Iran die niet kloppen. U past uw aanvankelijke verklaringen over het vertrek van uw familie uit Afghanistan aan tijdens het gehoor op het CGVS, maar ook in uw aangepaste verhaal zijn er zaken die niet kloppen. Zo verklaart u aanvankelijk op de DVZ dat u drie jaar oud was toen u met uw familie Afghanistan verliet (vragenlijst DVZ p.4 vraag 10). U wijzigt deze verklaringen echter tijdens het gehoor op het CGVS en stelt dat u 8 of 10 jaar oud was toen u Afghanistan verliet (CGVS, p. 4). U verklaart dat u en uw familie ongeveer 20 jaar geleden van Afghanistan naar Iran vluchtten, in de periode dat de taliban aan de macht kwam in Afghanistan (CGVS, p. 12). Gevraagd met wie u deze reis van Afghanistan naar Iran maakte, zegt u dat u met uw ouders, uw twee broers, uw zus, uw oom aan vaderszijde H.(...), zijn vrouw Z.(...) en hun kinderen M.(...), H.(...) en M.(...) reisde. U geeft ook duidelijk aan dat daarbuiten niemand anders meereisde (CGVS, p. 12). Hierbij dient te worden opgemerkt dat de taliban slechts opkwam in 1994 en pas in 1996 aan de macht kwam in Afghanistan. In 1996 was uw vrouw al geboren, en zou zij volgens haar verklaringen, vijf of zes jaar geweest zijn (CGVS, p. 3-4). Het is dan ook opmerkelijk dat u aangeeft dat uw vrouw niet meereisde van Afghanistan naar Iran (CGVS, p. 12). Nochtans geeft uw vrouw G.(...) aan dat zij op dat moment meereisde met uw en haar familie van Afghanistan naar Iran (CGVS 15/11066B, p. 9). Verder is het opmerkelijk dat u aangeeft dat M.(...), de zus van uw vrouw, wel meereisde van Afghanistan naar Iran (CGVS, p. 12). Volgens de verklaringen van uw echtgenote op de DVZ zou Masom echter geboren zijn in de stad Qom in Iran en zou zij bovendien jonger zijn dan uw vrouw (vragenlijst DVZ p. 7 vraag 17).

Bovendien kan uw echtgenote amper iets kwijt over de redenen waarom haar ouders Afghanistan ontvluchtten. Uw echtgenote verklaart dat ze denkt dat haar ouders Afghanistan aanvankelijk ontvluchtten omwille van de invasie van de Sovjet Unie in Afghanistan in de periode voor haar geboorte (CGVS 15/11066B, p. 9). Ze slaagt er echter niet in aan te geven wanneer dit ongeveer was (CGVS 15/11066B, p. 9). Ze zegt verder dat ze niet weet of de Sovjet Unie Afghanistan eerst binnenviel of de burgeroorlog eerst plaatsvond, maar dat haar ouders het land twee maal verlieten (CGVS 15/11066B, p. 9). Dat zij als Afghaanse niet weet of de burgeroorlog plaatsvond voor of na de invasie van de Sovjet Unie is onwaarschijnlijk, zeker omdat haar ouders het land ontvluchtten omwille van deze invasie.

Gevraagd wanneer haar ouders het land een tweede maal verlieten, stelt uw echtgenote dat ze een aantal maanden of misschien één jaar oud was op dat moment (CGVS 15/11066B, p. 9). Ze weet geenszins wie er op het moment van de tweede vlucht aan de macht was in Afghanistan. Vervolgens geeft uw echtgenote wel aan dat haar ouders vluchtten voor oorlog en de taliban. Gevraagd naar specifieke problemen van haar ouders, herhaalt ze slechts dat er oorlog was (CGVS 15/11066B, p. 9). Wanneer deze vraag nogmaals herhaald wordt, geeft uw echtgenoot vaagweg aan dat uw vader dispuuten had met Pashtounen (CGVS 15/11066B, p. 9).

Ook over uw verblijfstatus en uw verblijf als vluchteling in Iran voor uw komst naar België legt u tegenstrijdige verklaringen af. Op de DVZ gaven zowel u als uw echtgenoot aan dat jullie illegaal in Iran verbleven (vragenlijst DVZ, vraag 3.4 en vragenlijst DVZ 15/11066B, vraag 3.4). Jullie verklaren tevens dat jullie vier tot vijf jaar geleden Iraanse verblijfskaarten hadden maar dat de kaarten vervielen tijdens jullie verblijf in Turkije en dat jullie daarom geschrappt werden uit de lijst (vragenlijst DVZ, vraag 30.A en vragenlijst DVZ 15/11066B, vraag 3.5). Uw echtgenoot geeft ook aan dat jullie kaarten werden ingetrokken (vragenlijst DVZ 15/11066B, vraag 3.5). Tijdens het gehoor op het CGVS verklaren jullie echter dat jullie identiteitsdocumenten in Iran niet verlopen waren en jullie dus legaal in Iran verbleven, maar dat de kaarten op het moment van het gehoor wel verlopen zijn (CGVS, p. 2 en p. 15 en CGVS 15/11066B, p. 2). Opnieuw kan u geen logische verklaring geven waarom u en uw echtgenoot hierover gelogen hebben op de DVZ. U geeft aan dat jullie zich lieten misleiden door de smokkelaar, maar kan niet uitleggen waarom de smokkelaar jullie aanraadde hierover valse verklaringen af te leggen of waarom jullie daarop in gingen (CGVS, p. 12).

Verder heeft uw echtgenote amper kennis over de verblijfsdocumenten van Afghanen in Iran. Dit is zeer opmerkelijk gezien het belang van deze kaarten voor Afghanen in Iran (CGVS 15/11066B, p. 11-12). Uw echtgenoot slaagt er niet in de procedure om een dergelijke verblijfskaart te bekomen toe te lichten. Ze geeft aan dat Afghanen naar een bureau dat afghana heette of naar urduga moesten om er een kaart aan te vragen. Gevraagd naar het verschil tussen deze twee bureaus, stelt uw echtgenoot dat ze denkt dat afghana in urduga is (CGVS 15/11066, p. 11). Vervolgens verklaart ze dat de kaarten worden uitgegeven door een raad waarvan ze denkt dat deze zich in urduga bevinden (CGVS 15/11066, p. 11). Uw echtgenoot blijft op die manier heel vaag over waar de kaarten precies aangevraagd en verkregen kunnen worden. Ze kan tevens niet toelichten wat er nodig is om een verblijfskaart te verlengen en antwoordt slechts dat u de kaarten ging vernieuwen (CGVS 15/11066B, p. 12). Het is echter niet aannemelijk dat een Afghaan die gedurende twintig jaar legaal in Iran verblijft niet in staat is uit te leggen hoe deze procedure (amayeshprocedure) ineen zit en wat er nodig is om de verblijfskaarten te verlengen.

Ten slotte is het opmerkelijk dat zowel u als uw echtgenote op het einde van het gehoor op het CGVS aangeven dat uw zoon niet in staat is om te spreken omwille van de vele problemen die jullie hebben meegemaakt in Iran en onderweg naar België (CGVS, p. 24 en CGVS 15/11066B, p. 17). Nochtans was uw zoon heel spraakzaam en bediende hij zich van goed Nederlands tegen de PO op het moment dat jullie naar buiten werden geleid na het gehoor op het CGVS (CGVS, p. 25).

Gelet op wat voorafgaat, kan geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen en heeft u geen zicht gegeven op uw ware identiteit, uw profiel, uw reële achtergrond en uw verblijf voor uw komst naar België. Bijgevolg kan de status van vluchteling u niet worden toegekend.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een

asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u en uw echtgenote niet de waarheid hebben verteld over uw ware identiteit, uw profiel, uw reële achtergrond en uw verblijf voor uw komst naar België. Aldus hebben u en uw echtgenote het CGVS geen klaarheid geboden over uw reële verblijfssituatie voor uw aankomst in België, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar en onder welke omstandigheden u voor uw aankomst in België leefden en om welke redenen u en uw partner uw werkelijke streek van herkomst werkelijk hebben verlaten. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg de door u aangehaalde nood aan bescherming niet aannemelijk.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De door u voorgelegde documenten herstellen de geloofwaardigheid van uw verklaringen niet. Over de foto's die u neerlegt dient te worden opgemerkt dat niet kan worden vastgesteld waar, wanneer en in welke omstandigheden deze foto's precies genomen zijn. Deze geven hoe dan ook geen informatie over uw identiteit, profiel, reële achtergrond en uw verblijf voor uw komst naar België.

Voor wat betreft de door u neergelegde verblijfskaarten en identiteitsdocumenten dient naast hogervermelde vaststellingen te worden vermeld dat uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (deze informatie werd aan uw dossier toegevoegd) blijkt dat in Iran, Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Documenten uit niet-officiële bronnen zijn om voor de hand liggende redenen nog gemakkelijker te vervalsen dan 'officiële' stukken. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief. Documenten hebben enkel het vermogen hebben om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Ze volstaan op zichzelf niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw beweringen te herstellen.

Het verzendingsbewijs dat u voorlegt duidt enkel op het feit dat u post ontvangen heeft uit Iran.

Ook de door u voorgelegde medische documenten van Dokter I.(...) V.(...), Dokter A.(...) J.(...), Dokter L.(...) S.(...) en K.(...) H.(...) van het Rode Kruis, waaruit blijkt dat u te kampen heeft met medische problemen, wijzigen de vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw verklaringen niet. Uit deze documenten blijkt immers niet dat u niet in staat zou zijn om coherente en correcte verklaringen af te leggen. U gaf doorheen het gehoor op het CGVS overigens op geen enkel ogenblik aan omwille van hoofdpijnen, concentratie- of herinneringsproblemen niet te kunnen antwoorden op de u gestelde vragen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”.

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten. U bent Hazara van etnische origine en hangt het sjiitische geloof aan.

Uw ouders zijn afkomstig van het dorp Sad Jariba in het district Dand-e-Ghori in de provincie Baghlan, maar vluchtten naar Iran omwille van de Sovjet invasie en de oorlog in Afghanistan. U bent geboren in de stad Teheran in Iran. Toen u ongeveer 1 jaar oud was reisde u met uw ouders terug naar Afghanistan. Uw ouders ontvluchtten Afghanistan echter een tweede keer samen met de familie van uw echtgenoot in 1996 omwille van oorlog en de opkomst van de taliban in Afghanistan.

U heeft vervolgens ongeveer 20 jaar als Afghaanse vluchteling in Iran gewoond. Uw familie vestigde zich in de stad Qom in Iran. Omwille van uw Afghaanse nationaliteit werd het u verhinderd zichzelf te ontwikkelen en vooruitgang te boeken in uw leven. Door deze problemen, trok u met uw gezin, uw schoonbroer en zijn vrouw in 2012 naar de Turkse stad Sivas. Na zes maanden keerden jullie terug naar de stad Qom in Iran omdat jullie niet in staat waren een leven zonder problemen op te bouwen in Turkije. Uiteindelijk besloten jullie naar Europa te reizen.

U, uw echtgenoot en uw zoon verlieten Iran in juli 2014 en reisden via Turkije en Griekenland naar België, waar jullie op 8 februari 2015 aankwamen en een dag later asiel aanvroegen.

Ter staving van uw asielaanvraag legt uw echtgenoot (15/11066) volgende documenten neer: een taskara van de vader van uw echtgenoot; een Iraanse verblijfskaart van u, uw echtgenoot en uw zoon; een kopie van een Iraanse verblijfskaart van de vader van uw echtgenoot; een geboortecertificaat van uw zoon; een arbeidskaart van uw echtgenoot; een verzendingsbewijs; dertien foto's en vier medische documenten.

U vreest de algemene situatie in Afghanistan.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt. Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U alsook uw echtgenoot werden bij de aanvang van het gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op het belang van het afleggen van correcte verklaringen, en dit zeker aangaande uw identiteit, uw profiel en uw verblijf de laatste jaren voor uw komst naar België (zie gehoorverslag CGVS p. 2). Er werd ook beklemtoond dat het voor de beoordeling van uw nood aan bescherming noodzakelijk is dat u een correct zicht op uw werkelijke achtergrond biedt. Niettemin blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking en u geen duidelijkheid gegeven over uw ware identiteit, uw profiel, uw reële achtergrond en uw verblijf voor uw komst naar België.

Vooreerst staven uw echtgenoot zijn beweerde identiteit aan de hand van Iraanse verblijfskaarten. Zijn opeenvolgende verklaringen enerzijds en de gegevens in voornoemde verblijfskaarten anderzijds zijn echter niet eensluidend. Uw echtgenoot verklaart bij zijn registratie op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat hij S.(...) M.(...) H.(...) heet (vragenlijst DVZ CGVS 15/11066 – hierna aangegeven als CGVS). Op het CGVS geeft hij echter aan dat hij S.(...) M.(...) M.(...) heet (CGVS, p. 4). Hij vertelt dat de familienaam H.(...) van zijn moederskant komt en dat zijn echte familienaam M.(...) is, maar dat hij er geen problemen mee heeft om H.(...) te gebruiken (CGVS, p. 4). Deze verklaring

houdt echter geen steek, gezien hij op de DVZ in tegenstelling tot wat hij op het CGVS verklaart opgaf dat de achternaam van zijn vader H.(...) is (vragenlijst DVZ p. 5, vraag 13). Expliciet gevraagd naar de redenen waarom hij aanvankelijk H.(...) opgaf als achternaam, stelt hij dat het één van de fouten is die hij maakte op de DVZ. Hij voegt toe dat hij toen H.(...) opgaf als familienaam, maar dat er op de Iraanse verblijfskaarten te zien is dat zijn familienaam M.(...) is (CGVS, p. 4). Geconfronteerd met het feit dat het wel zeer vreemd is dat hij zijn aanvankelijke verklaringen over zijn naam bijstelt op het moment dat hij documenten afgeeft stelt hij dat hij is misleid door de smokkelaar. Hij geeft aan dat hij niet wil doorgaan op de gemaakte fouten en dat hij daarom bekent dat zijn aanvankelijke verklaringen niet correct zijn (CGVS, p. 12). De verklaringen van uw echtgenoot kunnen echter niet overtuigen omdat het geenszins duidelijk is waarom het voordelig zou zijn voor zijn asielaanvraag om een valse naam op te geven, zeker niet in het geval dat hij beschikt over geldige identiteitsdocumenten.

Voorts kunnen uw verklaringen over uw etnische identiteit niet overtuigen. U beweert net als uw echtgenoot Hazara te zijn van etnische origine (CGVS 15/11066B, p. 4). Nochtans had u bij uw registratie op de DVZ verklaard Said te zijn van etnische origine (vragenlijst DVZ). U reageert dat er binnen de Hazara verschillende groepen zijn en dat jullie behoren tot de Said (CGVS 15/11066B, p. 4). Gevraagd om uit te leggen hoe een Said verschilt van de andere Hazara, antwoordt u dat er verschillen zijn in de fysische karakteristieken (CGVS 15/11066B, p. 4). U slaagt er echter niet in dit te concretiseren. Ook over de Said in het algemeen kan u geen informatie kwijt. U herhaalt slechts dat u een Said kan herkennen aan zijn of haar fysieke verschijning (CGVS 15/11066B, p. 4). Nogmaals gevraagd om uit te leggen hoe een Hazara en een Said van elkaar verschillen, stelt u dat er een verschil is in het accent dat ze spreken (CGVS 15/11066B, p. 4). U stelt dat er een klein verschil is in de taal die de Said en de Hazara spreken, maar geeft tegelijk aan dat u het niet kan uitleggen (CGVS 15/11066b, p. 4). Uw verklaringen hieromtrent kunnen niet overtuigen. Nogmaals de kans geboden om informatie te geven over de Said en over de Hazara, geeft u tweemaal aan dat u niets meer kan zeggen (CGVS 15/11066B, p. 4). Vervolgens kan u niet toelichten wat de term Hazarajat betekent (CGVS 15/11066B, p. 4). Nochtans verwijst die term naar het gebied waar de Hazara traditioneel wonen in Afghanistan en waar vandaag de dag nog steeds grote groepen Hazara leven. U slaagt er tevens niet in aan te geven waar de Hazara wonen in Afghanistan (CGVS 15/11066b, p. 4). Gevraagd om gekende en belangrijke Hazara op te noemen, antwoordt u met de vraag of u de huidige leiders van Afghanistan moet noemen (CGVS 15/11066B, p. 5). Vervolgens slaagt u er niet in één prominente Hazara op te noemen (CGVS 15/11066B, p. 5). Gevraagd wie Mazari is, reageert u meteen door te zeggen dat hij Hazara is. U bent echter niet in staat enige extra informatie over hem te geven (CGVS 15/11066B, p. 5). Nochtans is Abdul Ali Mazari, die zich kantte tegen de Sovjetbezetting, een prominente en gekende Hazara-leider die mee aan de wieg stond van de partij Hezbe Wahdat en later vermoord werd door de taliban. Omwille van uw gebrekkige kennis van de Hazara slaagt u er geenszins in aannemelijk te maken dat u Hazara bent van etnische origine.

De verklaringen van uw echtgenoot over zijn scholing overtuigen evenmin. Zo verklaart hij op de DVZ dat hij geen scholing genoten heeft maar ook geen analfabeet is (vragenlijst DVZ). Op het CGVS verklaart hij inderdaad dat hij kan lezen en schrijven. Gevraagd waar hij dit geleerd heeft, antwoordt hij dat dit leerde door naar de televisie te kijken in Iran (CGVS, p. 7). Deze uitleg is weinig ernstig.

Daarnaast legt uw echtgenoot tegenstrijdige verklaringen af over de identiteit en de dood van zijn vader alsook over het overlijden van zijn moeder (CGVS, p. 2). Zo verklaart uw echtgenoot op de DVZ dat zijn vader twee jaar geleden en zijn moeder een half jaar geleden overleden zijn (vragenlijst DVZ). Bij aanvang van het gehoor op het CGVS geeft hij aan dat zijn vader nog in leven is (CGVS, p. 2). Later in het gehoor, wanneer hem gevraagd wordt naar de doodsoorzaak van zijn moeder, geeft hij aan dat ook zij nog in leven is (CGVS, p. 9). Bovendien wijzigt uw echtgenoot tevens de naam van zijn vader tijdens het gehoor op het CGVS. Op de DVZ verklaart hij dat zijn vader T.(...) H.(...) heet (vragenlijst DVZ). Tijdens het gehoor op het CGVS wijzigt hij zijn verklaringen echter en stelt hij dat zijn vader S.(...) Z.(...) heet (CGVS, p. 9). Geconfronteerd met deze strijdigheid, stelt hij dat T.(...) de naam van zijn oom aan vaderszijde is en dat hij deze fout vergat te melden aan het begin van het gehoor (CGVS, p. 7). Hij wijzigt zijn verklaringen wederom op het moment dat hij documenten voorlegt met gegevens die verschillen van zijn initiële verklaringen, zoals de taskara en de kopie van de Iraanse verblijfskaart van zijn vader. Uw echtgenoot kan niet verklaren waarom hij overtuigd was van het feit dat zijn eerdere verklaringen een gunstiger effect zouden hebben op jullie asielaanvraag. Hij geeft expliciet aan dat hij niet weet waarom de smokkelaar hem zei deze foute verklaringen af te leggen en waarom hij er op ingegaan is. Hij voegt toe dat het dom was van hem om erop in te gaan (CGVS, p. 12). Dat hij valse verklaringen aflegt tijdens een asielaanvraag zonder daar goede redenen voor te hebben of te weten waarom hij dit doet, is weinig aannemelijk.

Verder kunnen de verklaringen van uw echtgenoot over zijn herkomst in Afghanistan niet overtuigen. Hij wijzigt tijdens het gehoor op het CGVS zijn initiële verklaringen over zijn herkomst die hij aflegde tijdens het interview op de DVZ, maar kan geen logische verklaringen geven waarom hij aanvankelijk foute informatie opgaf. Uw echtgenoot geeft bij aanvang van het gehoor op het CGVS aan dat hij van de regio Baghlan afkomstig is en niet van Helmand zoals hij eerder heeft aangegeven (CGVS, p. 2). Gevraagd om welke redenen hij eerder aangaf dat hij van Helmand was, stelt hij dat de smokkelaar hem in Griekenland vertelde dat zij aanvraag zou worden afgewezen als jullie de waarheid vertelde (vragenlijst DVZ en CGVS, p. 3). De smokkelaar zou gezegd hebben dat het een regio is waarvan de mensen snel erkend worden (CGVS, p. 12). Dit kan het afleggen van bedrieglijke verklaringen niet vergoelijken. Een asielzoeker is immers verantwoordelijk voor de verklaringen die hij (zij) zelf aflegt. Zowel op de Dienst Vreemdelingenzaken als op het CGVS wordt uitdrukkelijk gewezen op het belang van verklaringen en de plicht de waarheid te vertellen.

Daarnaast zijn de verklaringen van uw echtgenoot over de redenen waarom zijn familie Afghanistan ontvluchtte en zich in Iran vestigde gebrekkig en incoherent. Uw echtgenoot geeft aan dat zijn vader een oudere was van het dorp Janggalhi. Zijn vader had veel verantwoordelijkheid en werd ingeschakeld bij het oplossen van geschillen in de regio. Zijn vader had goede relaties met de verschillende groepen in de regio, zowel met de Hazara als met de Pashtounen. Toen de taliban naar zijn regio kwamen, keerden sommige Pashtounen zich tegen de vader van uw echtgenoot. Uw echtgenoot geeft aan dat hij denkt dat er een dispuut was en dat er problemen waren tussen hen. De laatste maand voor het vertrek van uw echtgenoot uit de regio verstopte zijn vader zich voor de taliban (CGVS 15/11066, p. 7). Uw echtgenoot geeft aan dat hij denkt dat het conflict over tarwe ging (CGVS, p. 7). Gevraagd naar wat er precies gebeurde in dit conflict en de redenen waarom zijn vader zich moest verstoppen, stelt uw echtgenoot dat de generositeit van zijn vader voor problemen zorgde (CGVS, p. 7). Aangemoedigd meer te vertellen, zegt uw echtgenoot dat toen de taliban in zijn regio aankwamen, de Pashtounen zeiden dat de Hazara dieren hadden gestolen en dat deze beschuldigingen zijn vader en anderen problemen bezorgden (CGVS, p. 7). Gevraagd welke problemen zijn vader precies kreeg, antwoordt uw echtgenoot dat hij wou dat zijn vader aanwezig was om de vragen te beantwoorden (CGVS, p. 7). Hij voegt ook toe dat er religieuze spanningen waren (CGVS, p. 7). Gevraagd naar welke acties de Pashtounen ondernamen tegen zijn vader, zegt uw echtgenoot vaagweg dat ze zijn vader vervolgden (CGVS, p. 7). Gevraagd met wie zijn vader precies problemen had, antwoordt hij dat er geen problemen waren met specifieke personen maar dat zijn familie Afghanistan ontvluchtte omwille van de oorlog (CGVS, p. 13). Geconfronteerd met het feit dat uw echtgenoot net eerder verklaard had dat er problemen waren met Pashtounen, stelt hij dat zijn vader geen conflict had met hen maar dat de Pashtounen de taliban steunden toen die opkwamen in de regio en dat zijn vader problemen had met de taliban (CGVS, p. 13). Vervolgens stelt hij dat de Pashtounen de taliban contacteerden en zeiden dat zijn familie dieren had gestolen. Daarop kwam de taliban naar zijn huis om zijn vader te zoeken. Zijn vader was op dat moment op de vlucht voor de taliban en verbleef bij burens, in de schuur of elders (CGVS, p. 13). Om welke redenen de Pashtounen aan de taliban zeiden dat zijn familie hun dieren gestolen had, weet uw echtgenoot niet. Hij stelt dat het was omdat zijn vader een oudere van het dorp was. Uiteindelijk geeft hij aan dat hij niet weet waarom de Pashtounen zijn familie ervan beschuldigden hun dieren gestolen te hebben (CGVS, p. 13). Dat uw echtgenoot er niet in slaagt de problemen van zijn vader en zijn familie te concretiseren, noch met wie ze precies problemen hadden en waarom, is verwonderlijk. Bovendien geeft hij aanvankelijk aan dat het conflict over tarwe ging, maar spreekt hij even later over gestolen vee.

Verder zijn er elementen in jullie verklaringen over de vlucht van jullie families uit Afghanistan naar Iran die niet kloppen. Uw echtgenoot past zijn aanvankelijke verklaringen over het vertrek van zijn familie uit Afghanistan aan tijdens het gehoor op het CGVS, maar ook in zijn aangepaste verhaal zijn er zaken die niet kloppen. Zo verklaart hij aanvankelijk op de DVZ dat hij drie jaar oud was toen hij met zijn familie Afghanistan verliet (vragenlijst DVZ p.4 vraag 10). Hij wijzigt deze verklaringen echter tijdens het gehoor op het CGVS en stelt dat hij 8 of 10 jaar oud was toen hij Afghanistan verliet (CGVS, p. 4). Hij verklaart dat hij en zijn familie ongeveer 20 jaar geleden van Afghanistan naar Iran vluchtten, in de periode dat de taliban aan de macht kwam in Afghanistan (CGVS, p. 12). Gevraagd met wie hij deze reis van Afghanistan naar Iran maakte, zegt hij dat hij met zijn ouders, zijn twee broers, zijn zus, zijn oom aan vaderszijde H.(...), diens vrouw Z.(...) en hun kinderen M.(...), H.(...) en M.(...) reisde. Hij geeft ook duidelijk aan dat daarbuiten niemand anders meereisde (CGVS, p. 12). Hierbij dient te worden opgemerkt dat de taliban slechts opkwamen in 1994 en pas in 1996 aan de macht kwamen in Afghanistan. In 1996 was u al geboren, en zou u volgens uw verklaringen, reeds vijf of zes jaar geweest zijn (CGVS, p. 3-4). Het is dan ook opmerkelijk dat uw echtgenoot aangeeft dat u niet

meereisde van Afghanistan naar Iran met zijn familie (CGVS, p. 12). Nochtans geeft u aan dat u op dat moment wel meereisde met uw familie en de familie van uw echtgenoot vanuit Afghanistan naar Iran (CGVS 15/11066B, p. 9). Verder is het opmerkelijk dat uw echtgenoot aangeeft dat M.(...), uw jongere zus, wel meereisde van Afghanistan naar Iran (CGVS, p. 12). Volgens uw verklaringen op de DVZ zou M.(...) echter geboren zijn in de stad Qom in Iran en zou zij bovendien jonger zijn dan u (vragenlijst DVZ p. 7 vraag 17).

Bovendien kan u zelf amper iets kwijt over de redenen waarom uw ouders Afghanistan ontvluchtten. U verklaart dat u denkt dat uw ouders Afghanistan aanvankelijk ontvluchtten omwille van de invasie van de Sovjet Unie in Afghanistan in de periode voor uw geboorte (CGVS 15/11066B, p. 9). U slaagt er echter niet in aan te geven wanneer dit ongeveer was (CGVS 15/11066B, p. 9). U zegt verder dat u niet weet of de Sovjet Unie Afghanistan eerst binnenviel of de burgeroorlog eerst plaatsvond, maar dat u wel weet dat uw ouders het land twee maal verlieten (CGVS 15/11066B, p. 9). Dat u als Afghaanse niet weet of de burgeroorlog plaatsvond voor of na de invasie van de Sovjet Unie is onwaarschijnlijk, zeker omdat uw ouders het land ontvluchtten omwille van deze invasie. Gevraagd wanneer uw ouders het land een tweede maal verlieten, stelt u dat u een aantal maanden of misschien één jaar oud was op dat moment (CGVS 15/11066B, p. 9). Gevraagd of u werkelijk pas een jaar oud was, stelt u dat u dit niet gezegd heeft en dat u niet weet hoe oud u op dat moment was (CGVS 15/11066B, p. 11). U weet verder geenszins wie er op het moment van de tweede vlucht aan de macht was in Afghanistan. Vervolgens geeft u wel aan dat uw ouders vluchtten voor oorlog en de taliban. Gevraagd naar specifieke problemen van uw ouders, herhaalt u slechts dat er oorlog was (CGVS 15/11066B, p. 9). Wanneer deze vraag nogmaals herhaald wordt, geeft u vaagweg aan dat uw schoonvader disputen had met Pashtounen (CGVS 15/11066B, p. 9).

Ook over jullie verblijfstatus en jullie verblijf als vluchtelingen in Iran voor jullie komst naar België leggen u en uw echtgenoot tegenstrijdige verklaringen af. Op de DVZ gaven zowel u als uw echtgenoot aan dat jullie illegaal in Iran verbleven (vragenlijst DVZ, vraag 3.4 en vragenlijst DVZ 15/11066B, vraag 3.4). Jullie verklaren tevens dat jullie vier tot vijf jaar geleden Iraanse verblijfskaarten hadden maar dat de kaarten vervielen tijdens jullie verblijf in Turkije en dat jullie daarom geschrapt werden uit de lijst (vragenlijst DVZ, vraag 30.A en vragenlijst DVZ 15/11066B, vraag 3.5). U geeft ook aan dat jullie kaarten werden ingetrokken (vragenlijst DVZ 15/11066B, vraag 3.5). Tijdens het gehoor op het CGVS verklaren jullie echter dat jullie identiteitsdocumenten in Iran niet verlopen waren en jullie dus legaal in Iran verbleven, maar dat de kaarten op het moment van het gehoor wel verlopen zijn (CGVS, p. 2 en p. 15 en CGVS 15/11066B, p. 2). Opnieuw kan u noch uw echtgenoot een logische verklaring geven waarom u en uw echtgenoot hierover gelogen hebben op de DVZ (CGVS, p.12 en 15/11066B, p. 10). Uw echtgenoot geeft aan dat jullie zich lieten misleiden door de smokkelaar, maar kan niet uitleggen waarom de smokkelaar jullie aanraadde hierover valse verklaringen af te leggen of waarom jullie daarop in gingen (CGVS, p. 12).

Verder heeft u amper kennis over de verblijfsdocumenten van Afghanen in Iran. Dit is zeer opmerkelijk gezien het belang van deze kaarten voor Afghanen in Iran (CGVS 15/11066B, p. 11-12). U slaagt er niet in de procedure om een verblijfskaart te bekomen toe te lichten. U geeft aan dat Afghanen naar een bureau dat afghana heette of naar urduga moesten om er een kaart aan te vragen. Gevraagd naar het verschil tussen deze twee bureaus, stelt u dat u denkt dat afghana in urduga is (CGVS 15/11066B, p. 11). Vervolgens verklaart u dat de kaarten worden uitgegeven door een raad waarvan u denkt dat deze zich in urduga bevinden (CGVS 15/11066B, p. 11). U blijft op die manier heel vaag over waar de kaarten precies aangevraagd en verkregen kunnen worden. U kan tevens niet toelichten wat er nodig is om een verblijfskaart te verlengen en antwoordt slechts dat uw echtgenoot de kaarten ging vernieuwen (CGVS 15/11066B, p. 12). Het is echter niet aannemelijk dat een Afghaan diegedurende twintig jaar legaal in Iran verblijft niet in staat is uit te leggen hoe deze procedure (amayeshprocedure) ineen zit en wat er nodig is om de verblijfskaarten te verlengen. Uw gebrekkige verklaringen over de verblijfskaarten in Iran ondergraven verder de algemene geloofwaardigheid van uw profiel.

ten slotte is opmerkelijk dat zowel u als uw echtgenoot op het einde van het gehoor op het CGVS aangeven dat jullie zoon niet in staat is om te spreken omwille van de vele problemen die jullie hebben meegemaakt in Iran en onderweg naar België (CGVS, p. 24 en CGVS 15/11066B, p. 17). Nochtans was jullie zoon heel spraakzaam en bediende hij zich van goed Nederlands tegen de PO op het moment dat jullie naar buiten werden geleid na het gehoor op het CGVS (CGVS, p. 25).

Gelet op wat voorafgaat, kan geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen en heeft u geen zicht gegeven op uw ware identiteit, uw profiel, uw reële achtergrond en uw verblijf voor uw komst naar België. Bijgevolg kan de status van vluchteling u niet worden toegekend.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u en uw echtgenote niet de waarheid hebben verteld over jullie ware identiteit, jullie profiel, jullie reële achtergrond en jullie verblijf voor jullie komst naar België. Aldus hebben u en uw echtgenote het CGVS geen klaarheid geboden over jullie reële verblijfssituatie voor jullie aankomst in België, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op jullie schouders rust. Door jullie gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar en onder welke omstandigheden jullie voor jullie aankomst in België leefden en om welke redenen u en uw partner jullie werkelijke streek van herkomst werkelijk hebben verlaten. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maken jullie bijgevolg de door jullie aangehaalde nood aan bescherming niet aannemelijk.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De door uw echtgenoot voorgelegde documenten herstellen de geloofwaardigheid van zijn verklaringen niet. Over de foto's die hij neerlegt dient te worden opgemerkt dat niet kan worden vastgesteld waar, wanneer en in welke omstandigheden deze foto's precies genomen zijn. Deze geven hoe dan ook geen informatie over jullie identiteit, profiel, reële achtergrond en verblijf voor uw komst naar België.

Voor wat betreft de door hem neergelegde verblijfskaarten en identiteitsdocumenten dient naast hogervermelde vaststellingen te worden vermeld dat uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (deze informatie werd aan uw dossier toegevoegd) blijkt dat in Iran, Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op nietreguliere wijze, via corruptie en vervalsers, 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Documenten uit niet-officiële bronnen zijn om voor de hand liggende redenen nog gemakkelijker te vervalsen dan 'officiële' stukken. Bijgevolg is de

bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief. Documenten hebben enkel het vermogen hebben om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Ze volstaan op zichzelf niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van beweringen te herstellen.

Het verzendingsbewijs dat hij voorlegt duidt enkel op het feit dat hij post ontvangen heeft uit Iran.

Ook de door uw echtgenoot voorgelegde medische documenten van Dokter I.(...) V.(...), Dokter A.(...) J.(...), Dokter L.(...) S.(...) en K.(...) H.(...) van het Rode Kruis, waaruit blijkt dat hij te kampen heeft met medische problemen, wijzigen de vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw verklaringen niet. Uit deze documenten blijkt immers niet dat hij niet in staat zou zijn om coherente en correcte verklaringen af te leggen. Hij gaf doorheen het gehoor op het CGVS overigens op geen enkel ogenblik aan omwille van hoofdpijnen, concentratie- of herinneringsproblemen niet te kunnen antwoorden op de hem gestelde vragen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”.

2. Over de rechtspleging

Luidens het opschrift van onderhavig verzoekschrift wordt *in casu* beroep ingesteld tegen een beslissing van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verderop in het verzoekschrift stellen verzoekers beroep te willen aantekenen tegen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van 30 augustus 2016, waarbij wordt verwezen naar het stuk 1 gevoegd bij het verzoekschrift. Verzoekers verwijzen meermaals naar “*de bestreden beslissing*” dan wel “*de beslissing van het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen van 30 augustus 2016*”.

Nochtans moet worden vastgesteld dat onderhavig verzoekschrift werd ingediend in naam van enerzijds H. M., zijnde de verzoeker, en anderzijds H. G., zijnde de verzoekster en dat uit de procedurestukken blijkt dat op 30 augustus 2016 in hoofde van elk van hen een afzonderlijke beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen. Het bij het verzoekschrift gevoegde stuk 1 betreft overigens zowel de weigeringsbeslissing genomen ten aanzien van H. M. als deze genomen ten aanzien van H. G.

Derhalve stelt de Raad vast dat waar in onderhavig verzoekschrift wordt verwezen naar de beslissing van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 augustus 2016, dit dient te worden begrepen als een verwijzing naar elk van beide weigeringsbeslissingen die in hoofde van H. M. respectievelijk H. G. werden genomen.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. In een eerste middel voeren verzoekers de schending aan van artikel 1, A van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 (hierna: de Conventie van Genève), van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht, “*minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering*” *juncto* het zorgvuldigheidsbeginsel, van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM) *juncto* artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet.

In een tweede middel voeren verzoekers de schending aan van de materiële motiveringsplicht, “*minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering*” *juncto* het gelijkheidsbeginsel *juncto* het zorgvuldigheidsbeginsel.

3.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de gevallen zoals opgenomen in artikel 39/2 van de vreemdelingenwet, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht. Dit houdt in dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingsdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). De devolutieve kracht van het beroep verplicht, noch verbiedt de Raad de weigeringsmotieven van de voor hem bestreden beslissing over te nemen of te verwerpen. Hij dient enkel een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft waarom in hoofde van een asielaanvrager al dan niet vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking moet worden genomen.

3.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De verzoekende partij dient door een coherent relaas en kennis van voor haar relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de vreemdelingenwet.

3.4. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad geen geloof hechten aan verzoekers' asielrelaas. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde dan ook terecht het volgende vast:

Inzake eerste verzoekende partij, de heer H., M.:

"Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U alsook uw echtgenote werden bij de aanvang van het gehoor uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen, en dit zeker aangaande uw identiteit, uw profiel en uw verblijf de laatste jaren voor uw komst naar België (zie gehoorverslagen CGVS p. 2). Er werd ook beklemtoond dat het voor de beoordeling van uw nood aan bescherming noodzakelijk is dat u een correct zicht op uw werkelijke achtergrond biedt. Niettemin blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking en u geen duidelijkheid gegeven over uw ware identiteit, uw profiel, uw reële achtergrond en uw verblijf voor uw komst naar België.

Vooreerst staat u uw beweerde identiteit aan de hand van een Iraanse verblijfskaart. Uw opeenvolgende verklaringen enerzijds en de gegevens in voornoemde verblijfskaart anderzijds zijn echter niet eensluidend. U verklaart bij uw registratie op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat u S.(...) M.(...) H.(...) heet (vragenlijst DVZ). Op het CGVS geeft u echter aan dat u S.(...) M.(...) M.(...) heet (CGVS, p. 4). U vertelt dat de familienaam H.(...) van uw moederskant komt en dat uw echte familienaam M.(...) is, maar dat u er geen problemen mee heeft om H.(...) te gebruiken (CGVS, p. 4). Deze verklaring houdt echter geen steek, gezien u op de DVZ in tegenstelling tot wat u op het CGVS verklaart opgaf dat de achternaam van uw vader H.(...) is (vragenlijst DVZ p. 5, vraag 13).

Expliciet gevraagd naar de redenen waarom u aanvankelijk H.(...) opgaf als achternaam, stelt u dat het één van de fouten is die u maakte op de DVZ. U voegt toe dat u toen H.(...) opgaf als familienaam, maar dat er op de Iraanse verblijfskaarten te zien is dat uw familienaam M.(...) is (CGVS, p. 4). Geconfronteerd met het feit dat het wel zeer vreemd is dat u uw aanvankelijke verklaringen over uw naam bijstelt op het moment dat u documenten afgeeft stelt u dat u bent misleid door de smokkelaar. U geeft aan dat u niet wil doorgaan op uw gemaakte fouten en dat u daarom bekend dat uw aanvankelijke verklaringen niet correct zijn (CGVS, p. 12). Uw verklaringen kunnen echter niet overtuigen omdat het geenszins duidelijk is waarom het voordelig zou zijn voor uw asielaanvraag om een valse naam op te geven, zeker niet in het geval dat u beschikt over geldige identiteitsdocumenten.

Voorts kunnen de verklaringen van uw echtgenote over haar etnische identiteit niet overtuigen. Uw echtgenote beweert net als u Hazara te zijn van etnische origine (CGVS 15/11066B, p. 4). Nochtans had zij bij registratie op de DVZ verklaard Said te zijn van etnische origine (vragenlijst DVZ). Uw echtgenote reageert dat er binnen de Hazara verschillende groepen zijn en dat jullie behoren tot de Said (CGVS 15/11066B, p. 4). Gevraagd om te uit te leggen hoe een Said verschilt van de andere Hazara, antwoordt uw echtgenote dat er verschillen zijn in de fysische karakteristieken (CGVS 15/11066B, p. 4). Ze slaagt er echter niet in dit te concretiseren. Ook over de Said in het algemeen kan ze geen informatie kwijt. Uw echtgenote herhaalt slecht dat ze een Said kan herkennen aan zijn of haar fysieke verschijning (CGVS 15/11066B, p. 4). Nogmaals gevraagd om uit te leggen hoe een Hazara en een Said van elkaar verschillen, stelt uw vrouw dat er een verschil is in het accent dat ze spreken (CGVS 15/11066B, p. 4). Ze stelt dat er een klein verschil is in de taal die de Said en de Hazara spreken, maar geeft tegelijk aan dat ze het niet kan uitleggen (CGVS 15/11066b, p. 4). De verklaringen van uw vrouw hieromtrent kunnen niet overtuigen. Nogmaals de kans geboden om informatie te geven over de Said en over de Hazara, geeft uw echtgenote tweemaal aan dat ze niets meer kan zeggen (CGVS 15/11066B, p. 4). Vervolgens kan uw echtgenote niet toelichten wat de term Hazarajat betekent (CGVS 15/11066B, p. 4). Nochtans verwijst die term naar het gebeid waar de Hazara traditioneel wonen in Afghanistan en waar vandaag de dag nog steeds grote groepen Hazara leven. Uw echtgenote slaagt er tevens niet in aan te geven waar de Hazara wonen in Afghanistan (CGVS 15/11066b, p. 4). Gevraagd om gekende en belangrijke Hazara op te noemen, antwoordt uw echtgenote met de vraag of ze de huidige leiders van Afghanistan moet noemen (CGVS 15/11066B, p. 5). Vervolgens slaagt ze er niet in één prominente Hazara op te noemen (CGVS 15/11066B, p. 5). Gevraagd wie Mazari is, reageert ze meteen dat hij Hazara is. Ze is echter niet in staat enige extra informatie over hem te geven (CGVS 15/11066B, p. 5). Nochtans is Abdul Ali Mazari, die zich kantte tegen de Sovjetbezetting, een prominente en gekende Hazaraleider die mee aan de wieg stond van de partij Hezbe Wahdat en later vermoord werd door de taliban.

Uw verklaringen over uw scholing overtuigen evenmin. Zo verklaart u op de DVZ dat u geen scholing genoten heeft maar dat u ook geen analfabeet bent (vragenlijst DVZ). Op het CGVS verklaart u inderdaad dat u kunt lezen en schrijven. Gevraagd waar u dit geleerd heeft, antwoordt u dat u dit leerde lezen door naar de televisie te kijken in Iran (CGVS, p. 7). Deze uitleg is weinig niet ernstig.

Daarnaast legt u tegenstrijdige verklaringen af over de identiteit en de dood van uw vader alsook over het overlijden van uw moeder (CGVS, p. 2). Zo verklaart u op de DVZ dat uw vader twee jaar geleden en uw moeder [anderhalf] jaar geleden overleden zijn (vragenlijst DVZ). Bij aanvang van het gehoor op het CGVS geeft u aan dat uw vader nog in leven is (CGVS, p. 2). Later in het gehoor, wanneer u gevraagd wordt naar de doodsoorzaak van uw moeder, geeft u aan dat ook zij nog in leven is (CGVS, p. 9). Bovendien wijzigt u tevens de naam van uw vader tijdens het gehoor op het CGVS. Op de DVZ verklaart u dat uw vader T.(...) H.(...) heet (vragenlijst DVZ). Tijdens het gehoor op het CGVS wijzigt u uw verklaringen echter en stelt u dat uw vader S.(...) Z.(...) heet (CGVS, p. 9). Geconfronteerd met deze tegenstelling, stelt u dat T.(...) de naam van uw oom aan vaderszijde is en dat u deze fout vergat te melden aan het begin van het interview (CGVS, p. 7). U wijzigt uw verklaringen wederom op het moment dat u documenten voorlegt met gegevens die verschillen van uw initiële verklaringen, zoals de taskara en de kopie van de Iraanse verblijfskaart van uw vader, is opmerkelijk. U kunt opnieuw niet verklaren waarom u overtuigd was van het feit dat uw eerdere verklaringen een gunstiger effect zouden hebben op uw asielaanvraag. U geeft expliciet aan dat u niet weet waarom de smokkelaar u zei deze foute verklaringen af te leggen en waarom u er op ingegaan bent. U voegt toe dat het dom was van u om erop in te gaan (CGVS, p. 12). Dat u valse verklaringen aflegt tijdens een asielaanvraag zonder daar goede redenen voor te hebben of te weten waarom u dit doet, is weinig aannemelijk.

Verder kunnen uw verklaringen over uw herkomst in Afghanistan niet overtuigen. U wijzigt tijdens het gehoor op het CGVS uw initiële verklaringen over uw herkomst die u aflegde tijdens het interview op de DVZ, maar kan geen logische verklaringen geven voor waarom u aanvankelijk foute informatie opgaf.

U geeft bij aanvang van het gehoor op het CGVS aan dat u van de regio Baghlan afkomstig bent en niet van Helmand zoals u eerder heeft aangegeven (CGVS, p. 2). Gevraagd om welke redenen u eerder aangaf dat u van Helmand was, stelt u dat de smokkelaar u in Griekenland vertelde dat uw aanvraag zou worden afgewezen als u de waarheid vertelde (vragenlijst DVZ en CGVS, p. 3). Hij zou gezegd hebben dat het een regio is waarvan de mensen snel erkend worden (CGVS, p. 12). Dit kan het afleggen van bedrieglijke verklaringen niet vergoelijken. Een asielzoeker is immers verantwoordelijk voor de verklaringen die hij (zij) zelf aflegt. Zowel op de Dienst Vreemdelingenzaken als op het CGVS wordt uitdrukkelijk gewezen op het belang van uw verklaringen en de plicht de waarheid te vertellen.

Daarnaast zijn uw verklaringen over de redenen waarom uw familie Afghanistan ontvluchtte en zich in Iran vestigde gebrekkig en incoherent. U geeft aan dat uw vader een oudere was van het dorp Janggalhi. Hij had veel verantwoordelijkheid en werd ingeschakeld bij het oplossen van geschillen in de regio. Uw vader had goede relaties met de verschillende groepen in de regio, zowel met de Hazara als met de Pashtounen. Toen de taliban naar uw regio kwamen, keerden sommige Pashtounen zich tegen uw vader. U geeft aan dat u denkt dat er een dispuut was en dat er problemen waren tussen hen. De laatste maand voor uw vertrek verstopte uw vader zich voor de taliban (CGVS 15/11066, p. 7). U geeft aan dat u denkt dat het conflict over tarwe ging (CGVS, p.7). Gevraagd naar wat er precies gebeurde in dit conflict en de redenen waarom uw vader zich moest verstoppen, stelt u dat de generositeit van uw vader voor problemen zorgde (CGVS, p. 7). Aangemoedigd meer te vertellen, zegt u dat toen de taliban in uw regio aankwam, de Pashtounen zeiden dat de Hazara dieren hadden gestolen en dat deze beschuldigingen uw vader en anderen problemen bezorgden (CGVS, p. 7). Gevraagd welke problemen uw vader precies kreeg, antwoordt u dat u wou dat uw vader aanwezig was om de vragen te beantwoorden (CGVS, p. 7). U voegt ook toe dat er religieuze spanningen waren (CGVS, p. 7). Gevraagd naar welke acties de Pashtounen ondernamen tegen uw vader, zegt u vaagweg dat ze uw vader vervolgden (CGVS, p. 7). Gevraagd met wie uw vader precies problemen had, antwoordt u dat er geen problemen waren met specifieke personen maar dat uw familie Afghanistan ontvluchtte omwille van de oorlog (CGVS, p. 13). Geconfronteerd met het feit dat u net eerder verklaard had dat er problemen waren met Pashtounen, stelt u dat uw vader geen conflict had met hen maar dat de Pashtounen de taliban steunden toen die opkwamen in de regio en dat uw vader problemen had met de taliban (CGVS, p. 13). Vervolgens stelt u dat de Pashtounen de taliban contacteerden en zeiden dat uw familie dieren had gestolen. Daarop kwam de taliban naar uw huis om uw vader te zoeken. Uw vader was op dat moment op de vlucht voor de taliban en verbleef bij burens, in de schuur of elders (CGVS, p. 13). Om welke redenen de Pashtounen aan de taliban zeiden dat uw familie hun dieren gestolen had, weet u niet. U stelt dat het was omdat uw vader een oudere van het dorp was. Uiteindelijk geeft u aan dat u niet weet waarom de Pashtounen uw familie ervan beschuldigden hun dieren gestolen te hebben (CGVS, p. 13). Dat u er niet in slaagt de problemen van uw vader en uw familie te concretiseren, noch met wie ze precies problemen hadden en waarom, is verwonderlijk. Bovendien geeft u aanvankelijk aan dat het conflict over tarwe ging, maar spreekt u even later over gestolen vee.

Verder zijn er elementen in uw verklaringen over de vlucht van u en uw familie uit Afghanistan naar Iran die niet kloppen. U past uw aanvankelijke verklaringen over het vertrek van uw familie uit Afghanistan aan tijdens het gehoor op het CGVS, maar ook in uw aangepaste verhaal zijn er zaken die niet kloppen. Zo verklaart u aanvankelijk op de DVZ dat u drie jaar oud was toen u met uw familie Afghanistan verliet (vragenlijst DVZ p.4 vraag 10). U wijzigt deze verklaringen echter tijdens het gehoor op het CGVS en stelt dat u 8 of 10 jaar oud was toen u Afghanistan verliet (CGVS, p. 4). U verklaart dat u en uw familie ongeveer 20 jaar geleden van Afghanistan naar Iran vluchtten, in de periode dat de taliban aan de macht kwam in Afghanistan (CGVS, p. 12). Gevraagd met wie u deze reis van Afghanistan naar Iran maakte, zegt u dat u met uw ouders, uw twee broers, uw zus, uw oom aan vaderszijde H.(...), zijn vrouw Z.(...) en hun kinderen M.(...), H.(...) en M.(...) reisde. U geeft ook duidelijk aan dat daarbuiten niemand anders meereisde (CGVS, p. 12). Hierbij dient te worden opgemerkt dat de taliban slechts opkwam in 1994 en pas in 1996 aan de macht kwam in Afghanistan. In 1996 was uw vrouw al geboren, en zou zij volgens haar verklaringen, vijf of zes jaar geweest zijn (CGVS, p. 3-4). Het is dan ook opmerkelijk dat u aangeeft dat uw vrouw niet meereisde van Afghanistan naar Iran (CGVS, p. 12). Nochtans geeft uw vrouw G.(...) aan dat zij op dat moment meereisde met uw en haar familie van Afghanistan naar Iran (CGVS 15/11066B, p. 9). Verder is het opmerkelijk dat u aangeeft dat M.(...), de zus van uw vrouw, wel meereisde van Afghanistan naar Iran (CGVS, p. 12). Volgens de verklaringen van uw echtgenote op de DVZ zou Masom echter geboren zijn in de stad Qom in Iran en zou zij bovendien jonger zijn dan uw vrouw (vragenlijst DVZ p. 7 vraag 17).

Bovendien kan uw echtgenote amper iets kwijt over de redenen waarom haar ouders Afghanistan ontvluchtten.

Uw echtgenote verklaart dat ze denkt dat haar ouders Afghanistan aanvankelijk ontvluchtten omwille van de invasie van de Sovjet Unie in Afghanistan in de periode voor haar geboorte (CGVS 15/11066B, p. 9). Ze slaagt er echter niet in aan te geven wanneer dit ongeveer was (CGVS 15/11066B, p. 9). Ze zegt verder dat ze niet weet of de Sovjet Unie Afghanistan eerst binnenviel of de burgeroorlog eerst plaatsvond, maar dat haar ouders het land twee maal verlieten (CGVS 15/11066B, p. 9). Dat zij als Afghaanse niet weet of de burgeroorlog plaatsvond voor of na de invasie van de Sovjet Unie is onwaarschijnlijk, zeker omdat haar ouders het land ontvluchtten omwille van deze invasie. Gevraagd wanneer haar ouders het land een tweede maal verlieten, stelt uw echtgenote dat ze een aantal maanden of misschien één jaar oud was op dat moment (CGVS 15/11066B, p. 9). Ze weet geenszins wie er op het moment van de tweede vlucht aan de macht was in Afghanistan. Vervolgens geeft uw echtgenote wel aan dat haar ouders vluchtten voor oorlog en de taliban. Gevraagd naar specifieke problemen van haar ouders, herhaalt ze slechts dat er oorlog was (CGVS 15/11066B, p. 9). Wanneer deze vraag nogmaals herhaald wordt, geeft uw echtgenoot vaagweg aan dat uw vader disputen had met Pashtounen (CGVS 15/11066B, p. 9).

Ook over uw verblijfstatus en uw verblijf als vluchteling in Iran voor uw komst naar België legt u tegenstrijdige verklaringen af. Op de DVZ gaven zowel u als uw echtgenoot aan dat jullie illegaal in Iran verbleven (vragenlijst DVZ, vraag 3.4 en vragenlijst DVZ 15/11066B, vraag 3.4). Jullie verklaren tevens dat jullie vier tot vijf jaar geleden Iraanse verblijfskaarten hadden maar dat de kaarten vervielen tijdens jullie verblijf in Turkije en dat jullie daarom geschrapt werden uit de lijst (vragenlijst DVZ, vraag 30.A en vragenlijst DVZ 15/11066B, vraag 3.5). Uw echtgenoot geeft ook aan dat jullie kaarten werden ingetrokken (vragenlijst DVZ 15/11066B, vraag 3.5). Tijdens het gehoor op het CGVS verklaren jullie echter dat jullie identiteitsdocumenten in Iran niet verlopen waren en jullie dus legaal in Iran verbleven, maar dat de kaarten op het moment van het gehoor wel verlopen zijn (CGVS, p. 2 en p. 15 en CGVS 15/11066B, p. 2). Opnieuw kan u geen logische verklaring geven waarom u en uw echtgenoot hierover gelogen hebben op de DVZ. U geeft aan dat jullie zich lieten misleiden door de smokkelaar, maar kan niet uitleggen waarom de smokkelaar jullie aanraadde hierover valse verklaringen af te leggen of waarom jullie daarop in gingen (CGVS, p. 12).

Verder heeft uw echtgenote amper kennis over de verblijfsdocumenten van Afghanen in Iran. (...) (CGVS 15/11066B, p. 11-12). Uw echtgenoot slaagt er niet in de procedure om een dergelijke verblijfskaart te bekomen toe te lichten. Ze geeft aan dat Afghanen naar een bureau dat afghana heette of naar urduga moesten om er een kaart aan te vragen. Gevraagd naar het verschil tussen deze twee bureaus, stelt uw echtgenoot dat ze denkt dat afghana in urduga is (CGVS 15/11066, p. 11). Vervolgens verklaart ze dat de kaarten worden uitgegeven door een raad waarvan ze denkt dat deze zich in urduga bevinden (CGVS 15/11066, p. 11). Uw echtgenoot blijft op die manier heel vaag over waar de kaarten precies aangevraagd en verkregen kunnen worden. Ze kan tevens niet toelichten wat er nodig is om een verblijfskaart te verlengen en antwoordt slechts dat u de kaarten ging vernieuwen (CGVS 15/11066B, p. 12). Het is echter niet aannemelijk dat een Afghaan die gedurende twintig jaar legaal in Iran verblijft niet in staat is uit te leggen hoe deze procedure (...) ineen zit en wat er nodig is om de verblijfskaarten te verlengen.

(...)

Gelet op wat voorafgaat, kan geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen en heeft u geen zicht gegeven op uw ware identiteit, uw profiel, uw reële achtergrond en uw verblijf voor uw komst naar België. Bijgevolg kan de status van vluchteling u niet worden toegekend.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke

verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u en uw echtgenote niet de waarheid hebben verteld over uw ware identiteit, uw profiel, uw reële achtergrond en uw verblijf voor uw komst naar België. Aldus hebben u en uw echtgenote het CGVS geen klaarheid geboden over uw reële verblijfssituatie voor uw aankomst in België, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar en onder welke omstandigheden u voor uw aankomst in België leefden en om welke redenen u en uw partner uw werkelijke streek van herkomst werkelijk hebben verlaten. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielaanvraag raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg de door u aangehaalde nood aan bescherming niet aannemelijk.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw aanvraag toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofdtekening geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De door u voorgelegde documenten herstellen de geloofwaardigheid van uw verklaringen niet. Over de foto's die u neerlegt dient te worden opgemerkt dat niet kan worden vastgesteld waar, wanneer en in welke omstandigheden deze foto's precies genomen zijn. Deze geven hoe dan ook geen informatie over uw identiteit, profiel, reële achtergrond en uw verblijf voor uw komst naar België.

Voor wat betreft de door u neergelegde verblijfskaarten en identiteitsdocumenten dient naast hogervermelde vaststellingen te worden vermeld dat uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (deze informatie werd aan uw dossier toegevoegd) blijkt dat in Iran, Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Documenten uit niet-officiële bronnen zijn om voor de hand liggende redenen nog gemakkelijker te vervalsen dan 'officiële' stukken. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief. Documenten hebben enkel het vermogen hebben om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig verhaal kracht bij te zetten. Ze volstaan op zichzelf niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw beweringen te herstellen.

Het verzendingsbewijs dat u voorlegt duidt enkel op het feit dat u post ontvangen heeft uit Iran.

Ook de door u voorgelegde medische documenten van Dokter I.(...) V.(...), Dokter A.(...) J.(...), Dokter L.(...) S.(...) en K.(...) H.(...) van het Rode Kruis, waaruit blijkt dat u te kampen heeft met medische problemen, wijzigen de vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw verklaringen niet. Uit deze documenten blijkt immers niet dat u niet in staat zou zijn om coherente en correcte verklaringen af te leggen. U gaf doorheen het gehoor op het CGVS overigens op geen enkel ogenblik aan omwille van hoofdpijnen, concentratie- of herinneringsproblemen niet te kunnen antwoorden op de u gestelde vragen.”.

Inzake tweede verzoekende partij, mevrouw H., G.:

"Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt. Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U alsook uw echtgenoot werden bij de aanvang van het gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op het belang van het afleggen van correcte verklaringen, en dit zeker aangaande uw identiteit, uw profiel en uw verblijf de laatste jaren voor uw komst naar België (zie gehoorverslag CGVS p. 2). Er werd ook beklemtoond dat het voor de beoordeling van uw nood aan bescherming noodzakelijk is dat u een correct zicht op uw werkelijke achtergrond biedt. Niettemin blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking en u geen duidelijkheid gegeven over uw ware identiteit, uw profiel, uw reële achtergrond en uw verblijf voor uw komst naar België.

Vooreerst staven uw echtgenoot zijn beweerde identiteit aan de hand van Iraanse verblijfskaarten. Zijn opeenvolgende verklaringen enerzijds en de gegevens in voornoemde verblijfskaarten anderzijds zijn echter niet eensluidend. Uw echtgenoot verklaart bij zijn registratie op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat hij S.(...) M.(...) H.(...) heet (vragenlijst DVZ CGVS 15/11066 – hierna aangegeven als CGVS). Op het CGVS geeft hij echter aan dat hij S.(...) M.(...) M.(...) heet (CGVS, p. 4). Hij vertelt dat de familienaam H.(...) van zijn moederskant komt en dat zijn echte familienaam M.(...) is, maar dat hij er geen problemen mee heeft om H.(...) te gebruiken (CGVS, p. 4). Deze verklaring houdt echter geen steek, gezien hij op de DVZ in tegenstelling tot wat hij op het CGVS verklaart opgaf dat de achternaam van zijn vader H.(...) is (vragenlijst DVZ p. 5, vraag 13). Expliciet gevraagd naar de redenen waarom hij aanvankelijk H.(...) opgaf als achternaam, stelt hij dat het één van de fouten is die hij maakte op de DVZ. Hij voegt toe dat hij toen H.(...) opgaf als familienaam, maar dat er op de Iraanse verblijfskaarten te zien is dat zijn familienaam M.(...) is (CGVS, p. 4). Geconfronteerd met het feit dat het wel zeer vreemd is dat hij zijn aanvankelijke verklaringen over zijn naam bijstelt op het moment dat hij documenten afgeeft stelt hij dat hij is misleid door de smokkelaar. Hij geeft aan dat hij niet wil doorgaan op de gemaakte fouten en dat hij daarom bekend dat zijn aanvankelijke verklaringen niet correct zijn (CGVS, p. 12). De verklaringen van uw echtgenoot kunnen echter niet overtuigen omdat het geenszins duidelijk is waarom het voordelig zou zijn voor zijn asielaanvraag om een valse naam op te geven, zeker niet in het geval dat hij beschikt over geldige identiteitsdocumenten.

Voorts kunnen uw verklaringen over uw etnische identiteit niet overtuigen. U beweert net als uw echtgenoot Hazara te zijn van etnische origine (CGVS 15/11066B, p. 4). Nochtans had u bij uw registratie op de DVZ verklaard Said te zijn van etnische origine (vragenlijst DVZ). U reageert dat er binnen de Hazara verschillende groepen zijn en dat jullie behoren tot de Said (CGVS 15/11066B, p. 4). Gevraagd om uit te leggen hoe een Said verschilt van de andere Hazara, antwoordt u dat er verschillen zijn in de fysische karakteristieken (CGVS 15/11066B, p. 4). U slaagt er echter niet in dit te concretiseren. Ook over de Said in het algemeen kan u geen informatie kwijt. U herhaalt slechts dat u een Said kan herkennen aan zijn of haar fysieke verschijning (CGVS 15/11066B, p. 4). Nogmaals gevraagd om uit te leggen hoe een Hazara en een Said van elkaar verschillen, stelt u dat er een verschil is in het accent dat ze spreken (CGVS 15/11066B, p. 4). U stelt dat er een klein verschil is in de taal die de Said en de Hazara spreken, maar geeft tegelijk aan dat u het niet kan uitleggen (CGVS 15/11066b, p. 4). Uw verklaringen hieromtrent kunnen niet overtuigen. Nogmaals de kans geboden om informatie te geven over de Said en over de Hazara, geeft u tweemaal aan dat u niets meer kan zeggen (CGVS 15/11066B, p. 4). Vervolgens kan u niet toelichten wat de term Hazarajat betekent (CGVS 15/11066B, p. 4). Nochtans verwijst die term naar het gebied waar de Hazara traditioneel wonen in Afghanistan en waar vandaag de dag nog steeds grote groepen Hazara leven. U slaagt er tevens niet in aan te geven waar de Hazara wonen in Afghanistan (CGVS 15/11066b, p. 4). Gevraagd om gekende en belangrijke Hazara op te noemen, antwoordt u met de vraag of u de huidige leiders van Afghanistan moet noemen (CGVS 15/11066B, p. 5). Vervolgens slaagt u er niet in één prominente Hazara op te noemen (CGVS 15/11066B, p. 5). Gevraagd wie Mazari is, reageert u meteen door te zeggen dat hij Hazara is. U bent echter niet in staat enige extra informatie over hem te geven (CGVS 15/11066B, p. 5). Nochtans is Abdul Ali Mazari, die zich kantte tegen de Sovjetbezetting, een prominente en gekende Hazara-leider die mee aan de wieg stond van de partij Hezbe Wahdat en later vermoord werd door de

taliban. Omwille van uw gebrekkige kennis van de Hazara slaagt u er geenszins in aannemelijk te maken dat u Hazara bent van etnische origine.

De verklaringen van uw echtgenoot over zijn scholing overtuigen evenmin. Zo verklaart hij op de DVZ dat hij geen scholing genoten heeft maar ook geen analfabeet is (vragenlijst DVZ). Op het CGVS verklaart hij inderdaad dat hij kan lezen en schrijven. Gevraagd waar hij dit geleerd heeft, antwoordt hij dat dit leerde door naar de televisie te kijken in Iran (CGVS, p. 7). Deze uitleg is weinig ernstig.

Daarnaast legt uw echtgenoot tegenstrijdige verklaringen af over de identiteit en de dood van zijn vader alsook over het overlijden van zijn moeder (CGVS, p. 2). Zo verklaart uw echtgenoot op de DVZ dat zijn vader twee jaar geleden en zijn moeder een half jaar geleden overleden zijn (vragenlijst DVZ). Bij aanvang van het gehoor op het CGVS geeft hij aan dat zijn vader nog in leven is (CGVS, p. 2). Later in het gehoor, wanneer hem gevraagd wordt naar de doodsoorzaak van zijn moeder, geeft hij aan dat ook zij nog in leven is (CGVS, p. 9). Bovendien wijzigt uw echtgenoot tevens de naam van zijn vader tijdens het gehoor op het CGVS. Op de DVZ verklaart hij dat zijn vader T.(...) H.(...) heet (vragenlijst DVZ). Tijdens het gehoor op het CGVS wijzigt hij zijn verklaringen echter en stelt hij dat zijn vader S.(...) Z.(...) heet (CGVS, p. 9). Geconfronteerd met deze strijdigheid, stelt hij dat T.(...) de naam van zijn oom aan vaderszijde is en dat hij deze fout vergat te melden aan het begin van het gehoor (CGVS, p. 7). Hij wijzigt zijn verklaringen wederom op het moment dat hij documenten voorlegt met gegevens die verschillen van zijn initiële verklaringen, zoals de taskara en de kopie van de Iraanse verblijfskaart van zijn vader. Uw echtgenoot kan niet verklaren waarom hij overtuigd was van het feit dat zijn eerdere verklaringen een gunstiger effect zouden hebben op jullie asielaanvraag. Hij geeft expliciet aan dat hij niet weet waarom de smokkelaar hem zei deze foute verklaringen af te leggen en waarom hij er op ingegaan is. Hij voegt toe dat het dom was van hem om erop in te gaan (CGVS, p. 12). Dat hij valse verklaringen aflegt tijdens een asielaanvraag zonder daar goede redenen voor te hebben of te weten waarom hij dit doet, is weinig aannemelijk.

Verder kunnen de verklaringen van uw echtgenoot over zijn herkomst in Afghanistan niet overtuigen. Hij wijzigt tijdens het gehoor op het CGVS zijn initiële verklaringen over zijn herkomst die hij aflegde tijdens het interview op de DVZ, maar kan geen logische verklaringen geven waarom hij aanvankelijk foute informatie opgaf. Uw echtgenoot geeft bij aanvang van het gehoor op het CGVS aan dat hij van de regio Baghlan afkomstig is en niet van Helmand zoals hij eerder heeft aangegeven (CGVS, p. 2). Gevraagd om welke redenen hij eerder aangaf dat hij van Helmand was, stelt hij dat de smokkelaar hem in Griekenland vertelde dat zij aanvraag zou worden afgewezen als jullie de waarheid vertelde (vragenlijst DVZ en CGVS, p. 3). De smokkelaar zou gezegd hebben dat het een regio is waarvan de mensen snel erkend worden (CGVS, p. 12). Dit kan het afleggen van bedrieglijke verklaringen niet vergoelijken. Een asielzoeker is immers verantwoordelijk voor de verklaringen die hij (zij) zelf aflegt. Zowel op de Dienst Vreemdelingenzaken als op het CGVS wordt uitdrukkelijk gewezen op het belang van verklaringen en de plicht de waarheid te vertellen.

Daarnaast zijn de verklaringen van uw echtgenoot over de redenen waarom zijn familie Afghanistan ontvluchtte en zich in Iran vestigde gebrekkig en incoherent. Uw echtgenoot geeft aan dat zijn vader een oudere was van het dorp Janggalhi. Zijn vader had veel verantwoordelijkheid en werd ingeschakeld bij het oplossen van geschillen in de regio. Zijn vader had goede relaties met de verschillende groepen in de regio, zowel met de Hazara als met de Pashtounen. Toen de taliban naar zijn regio kwamen, keerden sommige Pashtounen zich tegen de vader van uw echtgenoot. Uw echtgenoot geeft aan dat hij denkt dat er een dispuut was en dat er problemen waren tussen hen. De laatste maand voor het vertrek van uw echtgenoot uit de regio verstopte zijn vader zich voor de taliban (CGVS 15/11066, p. 7). Uw echtgenoot geeft aan dat hij denkt dat het conflict over tarwe ging (CGVS, p. 7). Gevraagd naar wat er precies gebeurde in dit conflict en de redenen waarom zijn vader zich moest verstoppen, stelt uw echtgenoot dat de generositeit van zijn vader voor problemen zorgde (CGVS, p. 7). Aangemoedigd meer te vertellen, zegt uw echtgenoot dat toen de taliban in zijn regio aankwamen, de Pashtounen zeiden dat de Hazara dieren hadden gestolen en dat deze beschuldigingen zijn vader en anderen problemen bezorgden (CGVS, p. 7). Gevraagd welke problemen zijn vader precies kreeg, antwoordt uw echtgenoot dat hij wou dat zijn vader aanwezig was om de vragen te beantwoorden (CGVS, p. 7). Hij voegt ook toe dat er religieuze spanningen waren (CGVS, p. 7). Gevraagd naar welke acties de Pashtounen ondernamen tegen zijn vader, zegt uw echtgenoot vaagweg dat ze zijn vader vervolgden (CGVS, p. 7). Gevraagd met wie zijn vader precies problemen had, antwoordt hij dat er geen problemen waren met specifieke personen maar dat zijn familie Afghanistan ontvluchtte omwille van de oorlog (CGVS, p. 13). Geconfronteerd met het feit dat uw echtgenoot net eerder verklaard had dat er problemen waren met Pashtounen, stelt hij dat zijn vader geen conflict had met hen maar dat de

Pashtounen de taliban steunden toen die opkwamen in de regio en dat zijn vader problemen had met de taliban (CGVS, p. 13). Vervolgens stelt hij dat de Pashtounen de taliban contacteerden en zeiden dat zijn familie dieren had gestolen. Daarop kwam de taliban naar zijn huis om zijn vader te zoeken. Zijn vader was op dat moment op de vlucht voor de taliban en verbleef bij burens, in de schuur of elders (CGVS, p. 13). Om welke redenen de Pashtounen aan de taliban zeiden dat zijn familie hun dieren gestolen had, weet uw echtgenoot niet. Hij stelt dat het was omdat zijn vader een oudere van het dorp was. Uiteindelijk geeft hij aan dat hij niet weet waarom de Pashtounen zijn familie ervan beschuldigden hun dieren gestolen te hebben (CGVS, p. 13). Dat uw echtgenoot er niet in slaagt de problemen van zijn vader en zijn familie te concretiseren, noch met wie ze precies problemen hadden en waarom, is verwonderlijk. Bovendien geeft hij aanvankelijk aan dat het conflict over tarwe ging, maar spreekt hij even later over gestolen vee.

Verder zijn er elementen in jullie verklaringen over de vlucht van jullie families uit Afghanistan naar Iran die niet kloppen. Uw echtgenoot past zijn aanvankelijke verklaringen over het vertrek van zijn familie uit Afghanistan aan tijdens het gehoor op het CGVS, maar ook in zijn aangepaste verhaal zijn er zaken die niet kloppen. Zo verklaart hij aanvankelijk op de DVZ dat hij drie jaar oud was toen hij met zijn familie Afghanistan verliet (vragenlijst DVZ p.4 vraag 10). Hij wijzigt deze verklaringen echter tijdens het gehoor op het CGVS en stelt dat hij 8 of 10 jaar oud was toen hij Afghanistan verliet (CGVS, p. 4). Hij verklaart dat hij en zijn familie ongeveer 20 jaar geleden van Afghanistan naar Iran vluchtten, in de periode dat de taliban aan de macht kwam in Afghanistan (CGVS, p. 12). Gevraagd met wie hij deze reis van Afghanistan naar Iran maakte, zegt hij dat hij met zijn ouders, zijn twee broers, zijn zus, zijn oom aan vaderszijde H.(...), diens vrouw Z.(...) en hun kinderen M.(...), H.(...) en M.(...) reisde. Hij geeft ook duidelijk aan dat daarbuiten niemand anders meereisde (CGVS, p. 12). Hierbij dient te worden opgemerkt dat de taliban slechts opkwamen in 1994 en pas in 1996 aan de macht kwamen in Afghanistan. In 1996 was u al geboren, en zou u volgens uw verklaringen, reeds vijf of zes jaar geweest zijn (CGVS, p. 3-4). Het is dan ook opmerkelijk dat uw echtgenoot aangeeft dat u niet meereisde van Afghanistan naar Iran met zijn familie (CGVS, p. 12). Nochtans geeft u aan dat u op dat moment wel meereisde met uw familie en de familie van uw echtgenoot vanuit Afghanistan naar Iran (CGVS 15/11066B, p. 9). Verder is het opmerkelijk dat uw echtgenoot aangeeft dat M.(...), uw jongere zus, wel meereisde van Afghanistan naar Iran (CGVS, p. 12). Volgens uw verklaringen op de DVZ zou M.(...) echter geboren zijn in de stad Qom in Iran en zou zij bovendien jonger zijn dan u (vragenlijst DVZ p. 7 vraag 17).

Bovendien kan u zelf amper iets kwijt over de redenen waarom uw ouders Afghanistan ontvluchtten. U verklaart dat u denkt dat uw ouders Afghanistan aanvankelijk ontvluchtten omwille van de invasie van de Sovjet Unie in Afghanistan in de periode voor uw geboorte (CGVS 15/11066B, p. 9). U slaagt er echter niet in aan te geven wanneer dit ongeveer was (CGVS 15/11066B, p. 9). U zegt verder dat u niet weet of de Sovjet Unie Afghanistan eerst binnenviel of de burgeroorlog eerst plaatsvond, maar dat u wel weet dat uw ouders het land twee maal verlieten (CGVS 15/11066B, p. 9). Dat u als Afghaanse niet weet of de burgeroorlog plaatsvond voor of na de invasie van de Sovjet Unie is onwaarschijnlijk, zeker omdat uw ouders het land ontvluchtten omwille van deze invasie. Gevraagd wanneer uw ouders het land een tweede maal verlieten, stelt u dat u een aantal maanden of misschien één jaar oud was op dat moment (CGVS 15/11066B, p. 9). Gevraagd of u werkelijk pas een jaar oud was, stelt u dat u dit niet gezegd heeft en dat u niet weet hoe oud u op dat moment was (CGVS 15/11066B, p. 11). U weet verder geenszins wie er op het moment van de tweede vlucht aan de macht was in Afghanistan. Vervolgens geeft u wel aan dat uw ouders vluchtten voor oorlog en de taliban. Gevraagd naar specifieke problemen van uw ouders, herhaalt u slechts dat er oorlog was (CGVS 15/11066B, p. 9). Wanneer deze vraag nogmaals herhaald wordt, geeft u vaagweg aan dat uw schoonvader disputen had met Pashtounen (CGVS 15/11066B, p. 9).

Ook over jullie verblijfstatus en jullie verblijf als vluchtelingen in Iran voor jullie komst naar België leggen u en uw echtgenoot tegenstrijdige verklaringen af. Op de DVZ gaven zowel u als uw echtgenoot aan dat jullie illegaal in Iran verbleven (vragenlijst DVZ, vraag 3.4 en vragenlijst DVZ 15/11066B, vraag 3.4). Jullie verklaren tevens dat jullie vier tot vijf jaar geleden Iraanse verblijfskaarten hadden maar dat de kaarten vervielen tijdens jullie verblijf in Turkije en dat jullie daarom geschrapt werden uit de lijst (vragenlijst DVZ, vraag 30.A en vragenlijst DVZ 15/11066B, vraag 3.5). U geeft ook aan dat jullie kaarten werden ingetrokken (vragenlijst DVZ 15/11066B, vraag 3.5). Tijdens het gehoor op het CGVS verklaren jullie echter dat jullie identiteitsdocumenten in Iran niet verlopen waren en jullie dus legaal in Iran verbleven, maar dat de kaarten op het moment van het gehoor wel verlopen zijn (CGVS, p. 2 en p. 15 en CGVS 15/11066B, p. 2). Opnieuw kan u noch uw echtgenoot een logische verklaring geven waarom u en uw echtgenoot hierover gelogen hebben op de DVZ (CGVS, p.12 en 15/11066B, p. 10).

Uw echtgenoot geeft aan dat jullie zich lieten misleiden door de smokkelaar, maar kan niet uitleggen waarom de smokkelaar jullie aanraadde hierover valse verklaringen af te leggen of waarom jullie daarop in gingen (CGVS, p. 12).

Verder heeft u amper kennis over de verblijfsdocumenten van Afghanen in Iran. (...) (CGVS 15/11066B, p. 11-12). U slaagt er niet in de procedure om een verblijfskaart te bekomen toe te lichten. U geeft aan dat Afghanen naar een bureau dat afghana heette of naar urduga moesten om er een kaart aan te vragen. Gevraagd naar het verschil tussen deze twee bureaus, stelt u dat u denkt dat afghana in urduga is (CGVS 15/11066B, p. 11). Vervolgens verklaart u dat de kaarten worden uitgegeven door een raad waarvan u denkt dat deze zich in urduga bevinden (CGVS 15/11066B, p. 11). U blijft op die manier heel vaag over waar de kaarten precies aangevraagd en verkregen kunnen worden. U kan tevens niet toelichten wat er nodig is om een verblijfskaart te verlengen en antwoordt slechts dat uw echtgenoot de kaarten ging vernieuwen (CGVS 15/11066B, p. 12). Het is echter niet aannemelijk dat een Afghaan diegedurende twintig jaar legaal in Iran verblijft niet in staat is uit te leggen hoe deze procedure (amayeshprocedure) ineen zit en wat er nodig is om de verblijfskaarten te verlengen. Uw gebrekkige verklaringen over de verblijfskaarten in Iran ondergraven verder de algemene geloofwaardigheid van uw profiel.

(...)

Gelet op wat voorafgaat, kan geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen en heeft u geen zicht gegeven op uw ware identiteit, uw profiel, uw reële achtergrond en uw verblijf voor uw komst naar België. Bijgevolg kan de status van vluchteling u niet worden toegekend.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u en uw echtgenote niet de waarheid hebben verteld over jullie ware identiteit, jullie profiel, jullie reële achtergrond en jullie verblijf voor jullie komst naar België. Aldus hebben u en uw echtgenote het CGVS geen klaarheid geboden over jullie reële verblijfssituatie voor jullie aankomst in België, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op jullie schouders rust. Door jullie gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar en onder welke omstandigheden jullie voor jullie aankomst in België leefden en om welke redenen u en uw partner jullie werkelijke streek van herkomst werkelijk hebben verlaten. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maken jullie bijgevolg de door jullie aangehaalde nood aan bescherming niet aannemelijk.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen

moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De door uw echtgenoot voorgelegde documenten herstellen de geloofwaardigheid van zijn verklaringen niet. Over de foto's die hij neerlegt dient te worden opgemerkt dat niet kan worden vastgesteld waar, wanneer en in welke omstandigheden deze foto's precies genomen zijn. Deze geven hoe dan ook geen informatie over jullie identiteit, profiel, reële achtergrond en verblijf voor uw komst naar België.

Voor wat betreft de door hem neergelegde verblijfskaarten en identiteitsdocumenten dient naast hogervermelde vaststellingen te worden vermeld dat uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (deze informatie werd aan uw dossier toegevoegd) blijkt dat in Iran, Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Documenten uit niet-officiële bronnen zijn om voor de hand liggende redenen nog gemakkelijker te vervalsen dan 'officiële' stukken. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief. Documenten hebben enkel het vermogen hebben om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Ze volstaan op zichzelf niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van beweringen te herstellen.

Het verzendingsbewijs dat hij voorlegt duidt enkel op het feit dat hij post ontvangen heeft uit Iran.

Ook de door uw echtgenoot voorgelegde medische documenten van Dokter I.(...) V.(...), Dokter A.(...) J.(...), Dokter L.(...) S.(...) en K.(...) H.(...) van het Rode Kruis, waaruit blijkt dat hij te kampen heeft met medische problemen, wijzigen de vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw verklaringen niet. Uit deze documenten blijkt immers niet dat hij niet in staat zou zijn om coherente en correcte verklaringen af te leggen. Hij gaf doorheen het gehoor op het CGVS overigens op geen enkel ogenblik aan omwille van hoofdpijnen, concentratie- of herinneringsproblemen niet te kunnen antwoorden op de hem gestelde vragen."

Voormelde vaststellingen zijn pertinent, deugdelijk, vinden alle steun in het administratief dossier en worden door de Raad overgenomen.

Wat betreft het feit dat verzoekers hun verklaringen afgelegd bij de Dienst Vreemdelingenzaken op bepaalde punten wijzigden op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en dat niet duidelijk is waarom de smokkelaar hen zou hebben aangeraden op die punten valse verklaringen af te leggen, noch waarom verzoekers hierop ingingen, betogen verzoekers dat zij niet betrappt werden op een leugen. Verzoekers menen dat zij twee keer slachtoffer zijn van verkeerde informatie; eenmaal door de smokkelaar die hen aanraadt zaken te verzwijgen en eenmaal door de verwerende partij, die hen aanraadt de waarheid te vertellen maar wel de leugen tijdens het gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken tegen hen gebruikt wanneer zij dit doen. Volgens hen stelt de verwerende partij langs de ene kant dat ze begrip kan opbrengen voor het feit dat zij de waarheid niet durfden te vertellen, maar neemt zij het verzoekers langs de andere kant kwalijk dat zij over essentiële gegevens gelogen hebben. Hieruit zou blijken dat de verwerende partij van meet af aan vooringenomen was en verzoekers' vrees niet op een objectieve wijze heeft beoordeeld. Verzoekers verwijzen naar een arrest van de Raad van State van 25 februari 2009 volgens hetwelk fraude met betrekking tot één element van de asielaanvraag zich niet uitstrekt tot alle elementen daarvan. Verzoekers beroepen zich vervolgens op de proceduregids van UNHCR waar zij aanvoeren dat tegenstrijdige of onnauwkeurige verklaringen moeten worden beoordeeld in het licht van de verschillende omstandigheden van het dossier en bij de beoordeling van de geloofwaardigheid rekening moet worden gehouden met de persoonlijkheid van de kandidaat-vluchteling, waaronder zijn intellectuele vermogens, leeftijd en eventuele psychologische stoornissen. Verzoekers wijzen erop dat zij laaggeschoold zijn en volkomen getraumatiseerd door de gebeurtenissen en daardoor het advies van anderen hebben opgevolgd.

Van een kandidaat-vluchteling mag redelijkerwijze verwacht worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van bij het begin in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, 205). Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoekers dat zij zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geven over alle facetten van hun identiteit, leefwereld en asielrelaas. *In casu* hebben verzoekers ten overstaan van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen aangegeven dat zij bij de Dienst Vreemdelingenzaken valse verklaringen hebben afgelegd met betrekking tot een aantal aspecten van hun asielrelaas. Zij zouden door hun smokkelaar zijn misleid maar op aanraden van hun raadsman alsnog besloten hebben de waarheid te vertellen. Nochtans blijkt uit het administratief dossier dat verzoekers reeds door de Dienst Vreemdelingenzaken duidelijk werd gemaakt dat zij steeds de waarheid moeten vertellen en niet diegenen mogen geloven die hen aanraden feiten toe te voegen, uit te vinden of anders voor te stellen (stukken 22 en 23, vragenlijst, voorafgaand advies). Dat verzoekers hebben opgebiecht valse verklaringen te hebben afgelegd, doet geen afbreuk aan hun verplichting te allen tijde de waarheid te vertellen en kan niet verschonen dat zij de asielinstanties doelbewust hebben trachten te misleiden. Bovendien blijkt dat verzoekers niet kunnen verklaren waarom de smokkelaar hun zou hebben aangeraden valse verklaringen af te leggen met betrekking tot hun identiteit of verblijfsstatus in Iran of waarom zij daarop zijn ingegaan, mede gelet op de vaststelling dat zij over geldige identiteitsdocumenten beschikken (stuk 7 gehoorverslag, p. 12). Dat de smokkelaar verzoekers zou hebben aangeraden te verklaren dat zij afkomstig zijn uit Helmand omdat mensen uit deze regio snel zouden worden erkend, kan hun bedrieglijke verklaringen desbetreffend niet vergoelijken nu verzoekers persoonlijk verantwoordelijk zijn voor de verklaringen die zij afleggen en hen reeds bij de Dienst Vreemdelingenzaken uitdrukkelijk werd gewezen op hun plicht de waarheid te vertellen. Overigens verschoont dit enkele element de afwijkende verklaringen omtrent de overige aspecten aangaande hun identiteit, familie en levenswandel niet. Verzoekers bieden geen enkele verduidelijking waarom het nodig zou zijn geweest om ook over deze aspecten de waarheid te verhullen.

In tegenstelling tot wat verzoekers beweren, wordt in de bestreden beslissingen niet verwezen noch toepassing gemaakt van het beginsel "*fraus omnia corrumpit*".

De Raad volgt verzoekers niet in zoverre zij voorhouden dat hun laaggeschooldheid of vermeende trauma's die zij zouden opgelopen hebben in hun land van herkomst of op weg naar België verklaren waarom zij blindelings het advies van anderen hebben gevolgd in het afleggen van valse verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Verzoekers tonen niet aan dat hun laaggeschooldheid hun verstandelijke vermogens aantast en dat zij hierdoor niet in staat zijn te vergewissen van het belang van meet af aan correcte verklaringen af te leggen over alle aspecten van hun asielrelaas. Evenmin blijkt dat verzoekers getraumatiseerd zijn door wat zij hebben meegemaakt. De voorgelegde medische attesten blijken te zijn opgesteld op basis van de eigen verklaringen van verzoeker maar geven geen uitsluitel over de oorzaak van de daarin vermelde medische klachten, noch kan hieruit blijken dat verzoekers oordeelvermogen ten gevolge van deze klachten dermate is aangetast dat hij niet in staat zou zijn om het belang in te zien van een waarheidsgetrouw asielrelaas.

Waar verzoekers verwijzen naar andere dossiers waarin de verwerende partij het gegeven dat de betrokken verzoekers werden misleid door de mensensmokkelaar wel als verschoningsgrond zou hebben aanvaard, dient te worden opgemerkt dat elke asielaanvraag door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen afzonderlijk wordt onderzocht. Elke asielaanvraag wordt immers individueel benaderd. De commissaris-generaal houdt bij het nemen van een beslissing steeds rekening met de concrete situatie in het land van herkomst alsook met de individuele elementen aangebracht door de asielzoeker. De Raad wijst er bijkomend op dat de uitleg dat verzoekers door een smokkelaar zouden zijn misleid wat betreft hun valse verklaringen *in casu* niet aannemelijk voorkomt, aangezien verzoekers geen goede redenen kunnen geven waarom het voor hen opportuun zou zijn geweest de suggestie van hun smokkelaar in dezen te volgen.

De Raad is van oordeel dat verzoeksters kennis van haar etnische identiteit dermate beperkt is dat hieraan geen geloof kan worden gehecht. Verzoekster beweert dat zij tot een subgroep van de Hazara behoort die zich onderscheidt door fysieke kenmerken en een verschil in accent, maar zij slaagt er niet in dit *in concreto* te verduidelijken (stuk 8, gehoorverslag, p. 4).

Verzoekster kan over de Hazara of de subgroep waartoe zij beweert te behoren in het algemeen niet méér informatie geven en zij kan evenmin aangeven waar in Afghanistan de Hazara voornamelijk wonen, hetgeen niet aannemelijk is indien zij werkelijk deze etnische achtergrond heeft. Bovendien kon verzoekster niet één vooraanstaande Hazara opnoemen. Dat verzoekster onmiddellijk aangaf dat Mazari tot de Hazara behoort, duidt er niet op dat zij voorheen reeds van deze man had gehoord, te meer daar zij er niets méér over wist te vertellen (*ibidem*, p. 4, 5). Dat zelfs Hazara-vrouwen die in Afghanistan wonen niet in staat zijn dergelijke informatie te geven, is een algemene bewering die verzoekers op geen enkele wijze staven.

Door eenvoudigweg te stellen dat hij coherente verklaringen heeft afgelegd omtrent de redenen waarom zijn familie Afghanistan ontvluchtte en zich in Iran vestigde, doet verzoeker geen afbreuk aan de concrete en pertinente vaststellingen die dit tegenspreken. Dat het algemeen bekend zou zijn dat dorpelingen van Pashtoun-origine na de komst van de taliban dorpsgenoten van een andere origine lastigvielen, neemt niet weg dat verzoeker er niet in slaagt de problemen van zijn vader en familie te concretiseren, noch duidelijk kan aangeven met wie ze precies problemen hadden en waarom (stuk 7, gehoorverslag, p. 8, 13).

Dat verzoekster zelf nog maar een klein kind was toen zij met haar en verzoekers familie van Afghanistan naar Iran vluchtte, vormt geen beletsel om te verwachten dat verzoeker en verzoekster hieromtrent eensluidende verklaringen afleggen, *quod non*. De Raad meent dat het feit dat verzoekster in Iran geboren werd niet kan verschonen of verklaren dat zij niet blijkt te weten of de burgeroorlog in Afghanistan voor dan wel na de invasie van de Sovjet-Unie plaatsvond, te meer daar haar ouders het land een eerste maal zouden zijn ontvlucht omwille van voormelde invasie. Verzoekers lichten niet toe in welke zin “*het profiel van een asielzoeker*” een ander licht vermag te werpen op de gedane vaststellingen die steun vinden in het administratief dossier.

De Raad stelt vast dat identiteitsgegevens die door verzoekers werden verstrekt bij de Dienst Vreemdelingenzaken niet overeenstemmen met de gegevens vermeld op de vluchtelingenkaarten van UNHCR die door hen werden neergelegd op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Waar verzoekers bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarden dat deze kaarten reeds verlopen waren tijdens hun verblijf in Iran, geven zij op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen aan dat dit niet het geval was (stukken 7 en 8, gehoorverslagen, p. 2). De vaststelling dat verzoekers aanvankelijk verklaringen hebben afgelegd die tegenstrijdig blijken met de gegevens vermeld op de vluchtelingenkaarten is nefast voor de bewijswaarde van deze kaarten. Bovendien is het opvallend dat verzoekers hun verklaringen met betrekking tot hun identiteit en verblijfsstatus in Iran wijzigen op het moment dat zij deze vluchtelingenkaarten neerleggen. De uitleg dat zij door toedoen van de smokkelaar aanvankelijk valse verklaringen aflegden maar alsnog tot inkeer kwamen, kan – zoals hoger reeds aangegeven – niet overtuigen. In het licht van voorgaande vaststellingen is het bij het verzoekschrift gevoegd document “*authorization for acces and disclosure*” niet dienstig.

In tegenstelling tot wat verzoekers beweren, werd met de door verzoeker voorgelegde medische attesten wel degelijk rekening gehouden. De in hoofde van verzoeker genomen bestreden beslissing motiveert dienaangaande als volgt: “(…) Ook de door u voorgelegde medische documenten van Dokter I.(...) V.(...), Dokter A.(...) J.(...), Dokter L.(...) S.(...) en K.(...) H.(...) van het Rode Kruis, waaruit blijkt dat u te kampen heeft met medische problemen, wijzigen de vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw verklaringen niet. Uit deze documenten blijkt immers niet dat u niet in staat zou zijn om coherente en correcte verklaringen af te leggen. U gaf doorheen het gehoor op het CGVS overigens op geen enkel ogenblik aan omwille van hoofdpijnen, concentratie- of herinneringsproblemen niet te kunnen antwoorden op de u gestelde vragen. (...)”.

De stukken die verzoekers neerleggen teneinde de spraakproblemen van hun zoon aan te tonen, zijn *in casu* niet dienstig. Hieruit blijkt enkel dat hun zoon kampt met een stoornis in zijn spraakontwikkeling. Deze enkele vaststelling is echter niet bij machte afbreuk te doen aan de voorgaande vaststellingen.

In zoverre verzoekers zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroepen op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen op basis waarvan moet worden besloten dat verzoekers de Belgische asielinstanties geen zicht geven op hun ware identiteit, profiel, achtergrond en verblijf voor hun komst naar België. Zij tonen niet aan dat zij in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Aan verzoekers' Afghaanse nationaliteit wordt niet getwijfeld. Verzoekers maken echter niet aannemelijk waar zij voor hun aankomst in België leefden, onder welke omstandigheden, en om welke redenen zij hun land van herkomst verlieten. Het belang van de juiste toedracht over deze periode is essentieel voor het onderzoek van de subsidiaire bescherming. Het betreft immers de regio van herkomst in functie waarvan het risico op ernstige schade wegens willekeurig geweld zal onderzocht worden. Verzoekers maken niet aannemelijk dat zij afkomstig zijn uit een gebied waar, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire bescherming kan worden toegekend of waar, al naar het individuele geval, toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, § 3 van de vreemdelingenwet. Het is de taak van de verzoekers om hun verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad besluit dat verzoekers geen elementen aanbrengen waarom zij een reëel risico op ernstige schade zouden lopen.

Het is voor de Raad niet duidelijk op welk document verzoekers doelen waar zij stellen dat de verwerende partij heeft nagelaten te motiveren waarom het "*rapport van 'treatment van returnees'*" niet van toepassing is op hun situatie. De verwijzing naar een algemeen rapport kan hoe dan ook niet volstaan om aan te tonen dat verzoekers in hun land van herkomst werkelijk worden bedreigd en vervolgd of dat er wat hen betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekers blijven hierover in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr. 121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480).

Ter terechtzitting van 3 februari 2017 leggen verzoekers een aanvullende nota neer waarbij zij de originelen voegen van een aantal documenten die reeds werden neergelegd op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en waaromtrent reeds in de bestreden beslissingen wordt gemotiveerd waarom zij de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen over hun herkomst en achtergrond niet vermogen te herstellen. Daarnaast voegen zij fotokopieën van twee medische documenten die eveneens in rekening werden gebracht in de bestreden beslissingen.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden vastgesteld dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoekers het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

3.5. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kunnen verzoekers niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van vreemdelingenwet. Verzoekers tonen evenmin aan dat zij in aanmerking komen voor de toepassing van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

3.6. Verzoekers vragen *in fine* van hun verzoekschrift de bestreden beslissingen minstens te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor verder onderzoek. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekers geven verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissingen zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig februari tweeduizend zeventien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

C. DIGNEF